

ĐẮNG CHRIST ĐƯỢC XÁC NHẬN CỦA MỌI THỜI ĐẠI

Một vài câu Kinh Thánh ở đây mà tôi muốn đề cập đến tối nay. Tôi đã suy nghĩ về chủ đề chúng ta ở đây vì điều gì. Tôi muốn đọc một phần Kinh Thánh, mà tôi tin rằng tất cả, mọi buổi nhóm, nên có Lời Đức Chúa Trời được đọc trong đó. Bởi vì, tôi biết Ngài có thể gặp chúng ta mà không cần đọc Lời, nhưng tôi rất sợ rằng tôi sẽ phạm sai lầm. Vì vậy nếu tôi đọc Lời Ngài, tôi biết không có sai lầm trong Điều đó. Vì vậy tôi—tôi đọc Lời Ngài, thế thì tôi biết rằng điều gì đó sẽ đến từ buổi nhóm, bởi vì việc đọc Lời Ngài.

² Và do đó, đặt nền tảng trên ý tưởng của chúng ta dựa trên lời Kinh Thánh mà chúng ta sẽ đọc, một chỗ được tìm thấy trong Thánh Giăng, chương thứ 10, bắt đầu với câu thứ 32 và bao gồm câu thứ 39; rồi trong phần đoạn cũ quen thuộc, Hê-bơ-rơ 13:8. Bây giờ trong Thánh Giăng, chương thứ 10, bắt đầu với câu thứ 32, chúng ta đọc phần này.

Và Chúa Jêsus đáp lời họ rằng, Ta đã tỏ cho các người nhiều việc lành từ Cha Ta đến; vì việc chi trong những việc này mà các người ném đá Ta?

Người Giu-đa trả lời Ngài rằng, Ấy chẳng phải vì một việc lành mà chúng ta ném đá người; nhưng vì sự lộng ngôn; và bởi vì...người, là một con người, mà tự xưng là Đức Chúa Trời.

Chúa Jêsus đáp lời họ rằng, Há chẳng có chép trong luật pháp các người, Ta đã phán, Các người là các thần hay sao?

Nếu người gọi họ, là những người mà lời của Đức Chúa Trời đã đến là các thần, và lời kinh thánh không thể bị bỏ được;

Thì các người nói về Ngài, mà Cha đã biệt ra thánh, và sai xuống thế gian, Ngài lộng ngôn; bởi vì Ta đã nói, Ta

là Con Đức Chúa Trời?

Ví bằng Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì chớ tin Ta.

Còn nếu Ta làm, thì dầu các người chẳng tin Ta, hãy tin những công việc: để các người có thể biết, và tin, rằng Cha ở trong Ta, và Ta ở trong Ngài.

Do đó họ lại tìm cách bắt Ngài nữa: nhưng Ngài đã tránh khỏi những tay của họ,

3 Và trong Hê-bơ-rơ, chương thứ 13 và câu thứ 8.

Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua...cho đến ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

4 Chúng ta hãy cầu nguyện. Lạy Cha Thiên thượng, xin thánh hóa sứ giả tối nay, Chúa ôi, với Sứ điệp, và người nghe Lời, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

5 Bây giờ khi chúng ta tiếp cận phân đoạn này, chỉ là một đề tài chính thức nhỏ cho đêm đầu tiên, để làm quen, tôi muốn lấy đề tài, sự...*Đấng Christ Được Xác Nhận Của Mọi Thời Đại.*

6 Bây giờ Sách Hê-bơ-rơ ở đây nói với chúng ta rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

7 Và chúng ta đọc trong Kinh Thánh ở đây rằng những người Do Thái này đang chất vấn Ngài. Chúng ta thấy những người Hy Lạp đã chất vấn Ngài. Và đó là một câu hỏi liên tục. Đó là bởi vì rất nhiều người có rất nhiều sự giải thích khác nhau về Ngài.

8 Không ai đã từng nghe về Ngài mà không ao ước được thấy Ngài. Tôi tin chắc rằng nếu tôi có thể hỏi tối nay, “Bao nhiêu người trong các bạn muốn thấy Chúa Jêsus?” mọi bàn tay sẽ đưa lên. Không có một—không có một người nào đã từng nghe về Ngài mà không muốn gặp Ngài.

9 Có điều gì đó về ngay cả Danh Ngài, mà thật sự...nó thật sự làm chúng ta vui thích. Có điều gì đó về điều đó làm rung động lòng chúng ta, chỉ nghe Danh đó, Jêsus. Bởi vì, trong Danh đó chúng ta có sự tha thứ tội lỗi, chúng ta có sự cứu chuộc của mình, vì cả gia đình trên Trời sẽ...mang Danh đó. Và vì vậy chúng ta...

Đức Chúa Trời lấy Danh loài người này để đặt trên chính Ngài khi Ngài được bày tỏ trong xác thịt. Thật là một Danh tuyệt vời!

10 Bây giờ chúng ta—chúng ta đang nghĩ về Ngài thật rất vĩ đại! Và trải qua các thời đại, mọi người đã kêu khóc để nhìn thấy Đức Chúa Trời. Bây giờ nan đề của nó, kể từ thời của Gióp...

11 Tôi nghĩ Gióp được coi là một trong những Sách cổ nhất của Kinh Thánh. Nó thật sự được đặt vào. Nó được chép vào thời Môi-se, Môi-se đã viết—bốn quyển sách đầu tiên.

12 Bây giờ chúng ta tin rằng—rằng Gióp, trong đó, đã có lần kêu lên, “Chớ chi tôi có thể chỉ nhìn thấy Ngài! Nếu tôi biết tôi có thể đến nhà Ngài ở đâu! Tôi muốn,” nói cách khác, “gõ cửa Ngài.”

13 Tất cả chúng ta đều biết rằng chúng ta đến từ nơi nào đó. Chúng ta đang ở đằng sau bức màn nào đó mà chúng ta...Có điều gì đó trong chúng ta, vươn tới điều gì đó, mà chúng ta biết rằng chúng ta đến từ nơi nào đó. Chúng ta không thể giống như chúng ta hiện có mà không có điều gì đó đằng sau chúng ta để tạo nên chúng ta.

14 Đồng hồ của tôi có thể đã không xảy ra ngẫu nhiên. Bất cứ ai có tâm trí tỉnh táo sẽ biết rằng đồng hồ đeo tay, những viên ngọc quý, và thời gian, và các quy định, và các lò xo, và—và những cây kim, nó thật sự không thể tình cờ. Nó không thể ngẫu nhiên mà chạy được.

15 Hãy nhìn phần còn lại của sự sáng tạo, cách nó được sắp đặt với nhau. Chúng ta biết điều đó không thể nào ngẫu nhiên. Huống gì con người vĩ đại hơn đồng hồ biết bao! Con người đã thiết kế chiếc đồng hồ, và tính giờ cho nó, và lắp nó lại với nhau. Vì vậy nếu không thể được cho đồng hồ đó chỉ là tình cờ ngẫu nhiên, phương chi còn lớn hơn biết bao nhiêu điều mà anh em và tôi chỉ tình cờ có mặt ở đây? Phải có một đấng sáng tạo đằng sau chúng ta. Nếu chúng ta quan sát sự sáng tạo vĩ đại của Ngài, cách nó vận hành, và cách Ngài sống trong nó, sống trong nó như thế nào.

16 Chúng ta để ý chiếc lá, chiếc lá ở trên cây như thế nào. Và khoảng giữa tháng Tám, không có sương giá hay bất cứ điều gì, sự sống rời khỏi nó và đi xuống rễ. Chiếc lá rơi xuống và rơi

xuống ngay trên mặt đất. Bây giờ có chuyện gì vậy? Có một sự Thông minh nào đó nói với nó. Cây cối không có trí thông minh của riêng nó. Vì vậy sự sống đi vào trong rễ cây, để ẩn mình khỏi thời tiết lạnh giá. Nếu nó...Nếu nó ở lại đó, nó sẽ chết, mùa đông sẽ giết chết nó.

17 Bây giờ chiếc lá làm gì? Nó nằm trên mặt đất và thối rữa. Sự sống làm gì trong khi nó ở trong rễ? Nó hút trở lại chất từ chiếc lá chết đó, chất can-xi và bất cứ thứ gì đi vào nó, và sống lại vào mùa xuân, và trở lại ngay vị trí của nó, mang đến một chiếc lá khác. Đó là một lời chứng; sự chết, sự chôn cất và sự sống lại.

18 Mặt trời mọc vào buổi sáng, giống như một em bé được sinh ra. Tám hay chín giờ nó đến trường. Mười giờ nó tan học. Mười hai giờ nó ở tuổi trung niên của nó. Và rồi nó bắt đầu chết, chết lần nữa và lặn xuống ở hướng Tây. Đó có phải là tất cả của nó không? Mọc lên lại vào sáng hôm sau, để làm chứng; sự sống, sự chết, sự chôn cất, sự sống lại. Mọi sự, tất cả, Đức Chúa Trời sống trong sự sáng tạo của Ngài. Ngài làm điều đó và đã làm điều đó qua mọi thời đại.

19 Bây giờ, một cách duy nhất mà chúng ta sẽ tìm hiểu xem Đức Chúa Trời vẫn còn sống không. Chúng ta có thể thấy Ngài trong sự sáng tạo của Ngài, nhưng làm thế nào Đức Chúa Trời đã từng bày tỏ chính Ngài cho dân sự mà...

20 Người nào đó nói, “Ồ, Đức Chúa Trời ở đâu? Anh nói rất nhiều về Ngài.”

21 Ở châu Phi, trong những cánh đồng truyền giáo ở đó, và giữa những—những người châu Phi, họ sử dụng chữ *amoyah*, có nghĩa là, “một quyền lực vô hình,” giống như gió. “Đức Chúa Trời của các anh,” người đó nói, “Đức Chúa Trời không thấy được, Ngài—Ngài giống như gió. Ngài là quyền năng, nhưng chúng ta—chúng ta không thấy Ngài.”

22Ồ, tôi tin rằng chúng ta có thể nhìn thấy Ngài. Bởi vì, chúng ta thấy trong chương 12 của Thánh Giảng, một số người Hy Lạp đã đến gặp Chúa Jêsus, và họ nói, “Thưa các ông, chúng tôi muốn thấy Chúa Jêsus,” và họ được đưa đến với Ngài, bởi một trong những môn đồ của Ngài. Và Hê-bơ-rơ 13:8 nói, “Ngài hôm qua,

ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và nếu Ngài có thể được cất lên trong những ngày đó, để được nhìn thấy bởi một trong những môn đồ của Ngài, tại sao chúng ta lại không thể thuộc về các môn đồ của Ngài, tối nay, mang những người tìm kiếm đến với sự Hiện diện của Ngài, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? Kinh Thánh nói Ngài là, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

23 Bây giờ, tôi biết điều này nghe có vẻ hấp tấp. Nhưng nếu anh em chỉ chịu đựng với chúng tôi một vài phút, Tôi tin rằng tôi, bởi sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, với Lời Ngài và theo Lời Ngài, tôi có thể mang Ngài đến ngay đây trước anh chị em. Và rồi, điều đó, thật là một sự an ủi! Đó là những gì mà chúng ta ở đây. Những Cơ-đốc nhân chúng ta ở đây để tìm thấy sự an ủi, để—để mang lại, để đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời mà chúng ta biết, để có thể khiến chúng ta sống lại giống như Ngài làm chiếc lá, mà có thể mang chúng ta trở lại.

24 Nó chỉ là một huyền thoại, nó chỉ là một số từ được ghép lại với nhau, nó là một số câu chuyện ngụ ngôn Do Thái, hay nó là một Lẽ thật? Nơi nào có quá nhiều sai lầm, thì phải có một Lẽ thật ở đâu đó. Nơi nào có một đồng đô-la giả, tôi sẽ nói có một đồng đô-la thật được tạo ra từ nó. Và nơi có quá nhiều sự giả mạo, và rất nhiều điều mà chúng ta thấy ngày nay, phải có một Đức Chúa Trời chân thật ở đâu đó.

25 Bây giờ nếu chúng ta không hầu việc Ngài, thì chúng ta hãy tránh xa công việc chúng ta đang làm và đi hầu việc Ngài. Bởi vì, rốt cuộc, nghề nghiệp của chúng ta có ích gì nếu không có gì với nó? Và sự chân thành của chúng ta không—không làm chúng ta thoát khỏi sự định tội. Những người ngoại giáo chân thành. Nhiều người đôi khi uống a-xít các-bô-lic, chân thành, nghĩ rằng họ đang uống thứ gì khác. Sự chân thành không làm điều đó. Nó phải là một cách đúng đắn, và đó là một cách sai.

26 Tôi tin rằng Kinh Thánh là đúng. Tôi tin rằng Lời Đức Chúa Trời là đúng. Vậy thì Đức Chúa Trời phải phán xét, [Anh Branham hăng giọng—Bt.] (Xin lỗi.) Ngài phải phán xét thế—thế gian bằng điều gì đó.

27 Bây giờ khi tôi còn là một cậu bé, gia đình tôi trước đây, không phải cha và mẹ tôi, nhưng trước đó, chúng tôi là người Ai Nhĩ Lan ở cả hai bên, vì vậy, chúng tôi, đó là Công giáo và thật là tự nhiên đối với tôi để trở lại với một giáo hội Công giáo. Ô, cha và mẹ tôi đã kết hôn ngoài nhà thờ, và họ không đi nhà thờ. Và rồi khi tôi trưởng thành, biết rằng có Đức Chúa Trời, như nhiều người trong anh em đã đọc sách của tôi, tôi—tôi biết có Đức Chúa Trời ở đâu đó.

28 Nhưng bây giờ, ý tưởng về nó là, nếu Đức Chúa Trời sẽ phán xét thế gian bởi giáo hội, thế thì nó sẽ là giáo hội nào? Nếu đó là giáo hội Công giáo, thì giáo hội Công giáo nào? La-mã, Chính thống giáo, hay Ngài sẽ phán xét nó bằng giáo hội nào? Nếu Ngài định phán xét điều đó bởi Tin Lành, thì đó có phải bởi Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, Trưởng Lão không? Cái nào? Đấy, có quá nhiều sự lộn xộn.

29 Vì vậy một người sẽ nói, “Ồ, nó chỉ...”Ồ, vâng, đúng vậy. “Chẳng sao cả, miễn là anh chân thành.”

30 Sách đầu tiên trong Kinh Thánh, những gì đã gây ra sự chết, bệnh tật, buồn phiền, và tội lỗi, là bởi vì một người không tin một Lời. Trong Sách cuối cùng của Kinh Thánh, cùng một Đức Chúa Trời ấy, trong Khải huyền 22, phán, “Hễ ai bớt một Lời, hay thêm một lời vào Nó, thì phần người ấy sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống.” Vì vậy đó phải là Sách phán xét.

31 Bây giờ chúng ta thấy, rằng, “Ban đầu,” Thánh Giăng 1, “ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Chúng ta đã ngắm xem Ngài, con độc nhất của Cha, mà Chính Lời, Đức Chúa Trời, đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

32 Hê-bơ-rơ 13:8 nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Thế thì nếu Ngài không hề thay đổi, và đó là Lời, thì làm thế nào Lời đã tuyên bố chính Nó qua tất cả các thời đại khác? Chính Nó sẽ phải làm theo cách giống như vậy ngày hôm nay, là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đó không gì hơn là Lẽ thật. Ngài là Lời, và nơi...cách mà Lời đã được tuyên bố trong mọi thời đại khác, Đức Chúa Trời không thay đổi chính Ngài, Ma-la-chi 1, hay,

Ma-la-chi 3:6 nói Ngài không thay đổi: “Ta là Đức Chúa Trời, Ta không thay đổi.”

³³ Vì vậy Ngài hiện có hôm nay, chính xác như cách mà Ngài đã có lúc ban đầu. Và Ngài là Lời, đối với loài người, lúc ban đầu. Đức Chúa Trời không hề ban cho loài người một giáo hội để đứng đằng sau, không bao giờ ban cho họ một tín điều để đứng đằng sau ủng hộ. Ngài đã làm vững mạnh con người bằng Lời Ngài, “Hãy tin Lời này và sống!” Ngày nay cũng vậy. Và Đấng Christ là Lời đó, “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Vậy thì, những gì Ngài đã có trong các thời đại khác, thì Ngài phải có giống như vậy ngày nay, nếu Ngài vẫn y nguyên hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời. Mà, tôi nghĩ tôi đã giải thích kỹ lưỡng rằng đó là chính Chúa Jêsus Christ hôm qua, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và Ngài là Lời.

³⁴ Vậy thì, Chúa Jêsus phán, “Kinh Thánh không thể bị bỏ được.” Lời Kinh Thánh là đúng. Và Kinh Thánh nói, trong Thánh Giăng 1, rằng, “Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, trong Con Ngài, Chúa Jêsus Christ, và ở giữa chúng ta. Trong Thánh Giăng 10:35, Chúa Jêsus đã gọi những người mà Ngài đã đến với, là Lời trong lúc ban đầu, “các tiên tri.” Chúa Jêsus phán ở đây, “Luật pháp của chính các người dạy các người điều đó, những người mà Lời của Đức Chúa Trời đã phán đến, và Lời của Đức Chúa Trời đã đến với các đấng tiên tri.”

³⁵ Vậy thì Hê-bơ-rơ, chương 1, nói rằng trong...đã nói, “Đức Chúa Trời, đã nhiều lần,” và đó là thời xưa, “nhiều cách phán dạy với các tổ phụ, qua các đấng tiên tri; rồi trong ngày sau rốt này qua Con Ngài, là Chúa Jêsus Christ.” Thấy không?

³⁶ Bây giờ, để ý bây giờ, Đức Chúa Trời! Chúa Jêsus phán rằng, “Những kẻ mà Lời đã đến với, được gọi là ‘các thần,’” đó là các đấng tiên tri. Vậy thì, không phải chính con người là Đức Chúa Trời, không hơn gì thân thể của Chúa Jêsus Christ là Đức Chúa Trời. Ngài là một con người, và Đức Chúa Trời ẩn mình đằng sau Ngài.

³⁷ Đức Chúa Trời luôn luôn che giấu chính Ngài với công chúng, và bày tỏ chính Ngài cho những người mà sẽ tin điều đó. Đức Chúa Trời! Chúa nhật vừa rồi này, tại đền tạm này, tôi đã giảng về *Đức Chúa Trời Được Bày Tỏ*. Đức Chúa Trời luôn luôn che giấu chính Ngài đằng sau điều gì đó, để những người của thế giới bên ngoài sẽ không biết gì về Ngài. Nhưng Ngài bày tỏ chính Ngài cho con cái Ngài và cho những ai muốn đi vào đằng sau bức màn ấy.

³⁸ Trong Cựu Ước có những tấm da cá nược che giấu Đức Chúa Trời. Ngài đã ở trong sự Vinh quang Shekinah. Ở đằng sau lớp da cá nược. Trước khi chúng trở nên đằng sau lớp da cá nược, chúng...

³⁹ Lời đã ở trong Môi-se, đấng tiên tri. Ông đã đi lên núi. Ông đã gặp Trụ Lửa, và Nó được phán với ông. Ông đã đi xuống và thực hiện những dấu hiệu của đấng tiên tri, mang dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, đến núi này. Và rồi Đức Chúa Trời đã giáng xuống và xác nhận Môi-se, bằng cách mang ông vào trong Trụ Lửa đó, và che giấu Ngài. Không ai khác có thể đi. Không người nào có thể cố giả mạo điều đó, không thể làm điều đó, họ đã chết. Đã lấy một người, ông đi vào phía sau đây, vào trong Trụ Lửa, vào trong sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời, và vào trong sự Vinh hiển Shekinah; và khi ông bước ra với Lời dành cho thời đại đó, ông đã được chiếu sáng với sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời đến nỗi ông phải che mặt ông. Mọi người không thể nhìn chăm chăm vào ông. Và đó là bức màn tự nhiên.

⁴⁰ Đó là gì? Khi một người đột nhập bức màn đó, vào trong sự Vinh quang Shekinah bây giờ, thế gian gọi người đó là kẻ cuồng tín. Họ không thể thấy điều gì sai. Nhưng đằng sau đó, không có vẻ đẹp của ông. Ông có thể không phát âm đúng những lời của mình. Ông—ông ta có thể ăn mặc không đúng. Ông có thể không mặc đồ giới tu sĩ. Cô ấy có thể không ăn mặc theo cách họ nghĩ cô ấy nên mặc. Nó có thể là, nhưng, anh em thấy đấy, bên trong, đằng sau lớp da cá nược đó, đằng sau lớp da con người đó, trong đó là sự Vinh quang Shekinah, trong đó có quyền năng, trong đó là Lời, trong đó có bánh trần thiết. Và Vinh quang Shekinah, là Ánh sáng, mà Ánh sáng làm cho chín hạt.

⁴¹ Những người dân Kansas các bạn biết điều đó, bởi những

vụ lúa mì của các bạn. Không có mặt trời đó, nó sẽ không chiếu sáng.

42 Và cho đến khi anh em đi vào phía sau lớp da cá nước đó, cho đến khi anh em thoát ra khỏi lớp da cũ của mình, những tư tưởng cũ của anh em, những tín điều cũ của anh em, và đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời; thì Lời trở nên một thực tại sống động với anh em, rồi anh em được đánh thức với Vinh quang Shekinah, thì Kinh Thánh trở thành một Sách mới, rồi Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh em đang sống trong sự Hiện diện của Ngài, đang ăn bánh trần thiết mà chỉ dành cho những người tin, những thầy tế lễ mà thôi. “Và chúng ta là những thầy tế lễ, chức tế lễ hoàng gia, một dân thánh, những người đặc biệt, dâng của lễ thuộc linh cho Đức Chúa Trời.” Nhưng anh em phải đi vào, đằng sau bức màn, để thấy Đức Chúa Trời được tỏ ra. Và Đức Chúa Trời được bày tỏ, đó là Lời Ngài được biểu lộ.

43 Bây giờ ngày nay chúng ta có rất nhiều người nói, “Ồ, chúng ta, như *thế này*, chúng ta tin Nó theo cách *này*.” Nhóm khác nói, “Chúng tôi, như *thế này*, chúng tôi tin Nó cách *này*.” Đấy, anh em có được rất nhiều sự thông giải!

44 Đức Chúa Trời không cần người thông giải nào. Ngài thông giải Lời của Chính Ngài. Kinh Thánh nói, “Chẳng phải là sự thông giải riêng.” Đức Chúa Trời bày tỏ, chính Ngài. Ngài biết! Ban đầu, Ngài phán, “Hãy có sự sáng,” và có sự sáng. Điều đó không cần bất kỳ sự thông giải nào. Đức Chúa Trời đã phán, “Một trinh nữ sẽ chịu thai,” nàng đã chịu thai. Điều đó không cần bất kỳ sự thông giải nào. Đức Chúa Trời phán, “Trong những ngày sau rốt,” Ngài sẽ “đổ ra” “Thánh Linh” của Ngài “trên mọi loài xác thịt,” và Ngài đã làm. Điều đó không cần bất kỳ sự thông giải nào.

45 Nó vẫn là Lời! Lời là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời, trong mọi thời đại, đã phân bố rất nhiều về Lời Ngài. Và trong đó, hãy xem những gì Ngài đã làm, Ngài đã sai đến một—một tiên tri. “Và Lời của Chúa đến với đấng tiên tri.” Nhà tiên tri bày tỏ Nó cho cử tọa, và cử tọa tin Nó. Và, thế thì, đó là Đức Chúa Trời hành động, Đức Chúa Trời hành động bởi Thánh Linh của Ngài.

⁴⁶ Bây giờ chúng ta thấy Ngài đã xác nhận chính Ngài là Con Người ở đây, bây giờ, để ứng nghiệm. Bây giờ, khi Ngài đến thế gian, hãy nhớ, Ngài đã xác nhận chính Ngài với công chúng, bên ngoài, Ngài đã xác nhận chính Ngài là Con Người. Ngài đến trong danh của ba người con; Ngài đã đến như Con Người, Con Đức Chúa Trời, Con vua Đa-vít. Vậy thì, *Con Người* là một “tiên tri.” Ngay cả Chính Đức Giê-hô-va đã gọi Ê-xê-chi-ên, phán, “Hỡi Con người.” Đức Giê-hô-va, đang phán với một người, nhà tiên tri, đã gọi người là, “Con người.” Và Chúa Jêsus đã xác nhận chính Ngài là Con người, bởi vì Kinh Thánh không thể bị bỏ.

Trong Phục truyền luật lệ ký 18:15, Môi-se nói, sau khi...

⁴⁷ Dân Y-sơ-ra-ên nói, “Đừng để Đức Chúa Trời phán nữa. Chúng tôi muốn Môi-se nói với chúng tôi.”

⁴⁸ Ngài phán, “Ta sẽ không phán với họ như thế nữa, nhưng Ta sẽ sai đến cho họ một Đấng Tiên Tri.”

⁴⁹ Trong Phục truyền luật lệ ký 18:15, người nói, “Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi sẽ đẩy lên một Đấng Tiên tri giống như ta.” Và vì vậy để lời Kinh Thánh không thể bị bỏ, Ngài phải đến như Con Người. Bây giờ điều đó dành cho thời đại của Ngài, khi Ngài còn ở đây trên đất.

⁵⁰ Rồi khi Ngài chết, sống lại, thăng thiên, và ban Đức Thánh Linh trở lại, đó là Con Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Thần, và qua Thời đại Hội thánh đó là Con của Đức Chúa Trời.

⁵¹ Và rồi trong Thiên hi niên, đó là Con vua Đa-vít, đang ngự trên ngai, đang trị vì. Ngài đã thăng thiên. “Kẻ nào thăng sẽ ngồi với Ta trên ngai Ta, như Ta đã thăng, và ngồi trên ngai của Cha Ta.” Ngài đang ngồi trên ngai của Cha bây giờ. Nhưng trong Thiên hi niên, Ngài ngự trên ngai của Chính Ngài, bởi vì Ngài là Con vua Đa-vít.

⁵² Ngài là Con Người, Con Đức Chúa Trời, Con vua Đa-vít. Đấy, thật hoàn hảo.

⁵³ Bây giờ chúng ta thấy, Ngài phải đến như một đấng tiên tri. Sự không thay đổi của Lời Ngài! Đức Chúa Trời không thay đổi. Đức Chúa Trời không thay đổi, vì Ngài là Đấng Tiên Tri đã ở trong

Giô-sép. Ngài là Đấng Tiên Tri, Ngài là Đức Chúa Trời ở trong Giô-sép. Ngài là Đức Chúa Trời trong Đa-vít.

⁵⁴ Hãy xem Giô-sép, thật sự đã miêu tả sự sống của Đấng Christ gần như hoàn hảo, nhưng ông đã phạm sai lầm, để cho thấy rằng đó không phải là Ngài. Con người phạm sai lầm. Đấy, ông đã nói với Pha-ra-ôn, ông nói...Ông đã nói với cha mình, là một nhà tiên tri, Gia-cốp, ông nói, “Cha hãy nói với Pha-ra-ôn rằng—rằng chúng ta là những người chăn gia súc, bởi vì kẻ chăn chiên là một sự gớm ghiếc đối với người Ê-díp-tô.” Nhưng người cha, Thánh Linh không để cho ông làm điều đó; ông nói, “Những tội tở của bộ hạ, là những kẻ chăn chiên.” Vì vậy anh em thấy Giô-sép phạm sai lầm ở đó.

⁵⁵ Đa-vít, con người vĩ đại, đã phạm sai lầm. Một người theo tấm lòng của Chính Đức Chúa Trời, tuy nhiên đã lấy Bát-sê-ba, nghĩ rằng ông có thể che giấu điều đó khỏi chính Đức Chúa Trời mà ông đã hầu việc, suốt cuộc đời mình, nhưng Đức Chúa Trời đã vạch trần ông bởi tiên tri Na-than. Thấy không?

⁵⁶ Nhưng hãy nhìn xem Đa-vít khi ông đi ra, bị lưu đày khỏi dân sự của mình, một vị vua bị chối bỏ. Con gái của chính ông đã bị cưỡng hiếp bởi anh trai mình, và những người anh em khác đã giết anh ta. Và ông ở đây, Áp-sa-lôm đã dấy lên và chia rẽ quân đội, gây ra cuộc cách mạng; và Đa-vít, cha của chính ông, đã bị dứt phép thông công, bị bắt đi, bị dân sự của mình chối bỏ. Đi ra khỏi thành phố, gã tật nguyện nhỏ bé đó đi theo đến đó, làm trò cười về ông, và nhổ nước bọt vào ông. Người hầu đó rút gươm ra, nói, “Tôi sẽ để đầu chó đó ở trên anh ta, nhổ vào vua tôi sao?”

Đa-vít nói, “Hãy để mặc nó. Đức Chúa Trời đã bảo anh ta làm điều đó.”

⁵⁷ Không nghi ngờ gì, Đa-vít không biết mình đang làm gì; bước lên cùng Núi Ô-li-ve ở đó, và nhìn xuống, khóc lóc, một vị vua bị chối bỏ. Nơi mà, vài trăm năm sau đó, Chúa Jêsus Christ đã ngồi trên cùng một ngọn núi, Con vua Đa-vít, khóc lóc như một vị vua bị chối bỏ, và người ta cũng khạc nhổ vào Ngài.

⁵⁸ Anh em thấy, tất cả những điều này chỉ mô tả Đấng Christ. Ngài là một phần của nó. Đức Chúa Trời không thay đổi. Bản

chất của Ngài không thay đổi. Tính cách của Ngài không thay đổi. Ngài vẫn là Lời, đấng, và Ma-la-chi 3:6 chứng minh điều đó. Ngài chỉ thay đổi hình dạng của Ngài cho mỗi thời đại. Mỗi thời đại, Ngài có một phần của Lời đã được nói tiên tri sẽ xảy ra trong những ngày nào đó. Ô, khi thời đại đó đến, Đức Chúa Trời chỉ vận hành trong một hình dạng khác. Đấy, đó là Đức Chúa Trời mọi lúc, là Lời, “Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

⁵⁹ Bây giờ trong Hê-bơ-rơ 4, chúng ta tìm thấy, Hê-bơ-rơ 4:12. Chúa Jêsus đã được xác nhận một cách hoàn hảo bởi những công việc của Ngài và những gì Ngài đã làm, bởi vì Hê-bơ-rơ 4:12 nói, rằng, “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi. Nó cũng là người phân biệt những ý tưởng và ý định trong lòng.”

⁶⁰ Đó là cách Áp-ra-ham, khi Người này gặp ông, với bụi bặm trên áo Ngài, và chúng ta thấy, khi Áp-ra-ham nhìn thấy Người này, ông đã mời Ngài ở lại.

⁶¹ Hai người trong họ đã đi xuống Sô-đôm; một bức tranh rất đẹp về thời đại này chúng ta đang sống, và chúng ta tìm thấy một Billy Graham hiện đại và họ ở Sô-đôm, mang họ ra.

⁶² Hãy nhìn xem hội thánh được chọn, mặc dầu, là dòng dõi thật của Áp-ra-ham. Lót là cháu trai, nhưng Áp-ra-ham...Người này không bao giờ đi xuống, Người đã nói chuyện với Áp-ra-ham. Và khi Ngài phán với Áp-ra-ham, Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham.” Bây giờ nên nhớ, tên ông là *Áp-ram*, vài ngày trước đó, và vợ ông là *Sa-rai*, không phải Sa-ra.

Và Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Sa-ra, vợ ngươi ở đâu?”

Nói, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

⁶³ Ngài phán, “Ta sẽ thăm viếng ngươi theo thời gian của đời sống.”

Và Sa-ra, trong lòng, nàng hầu như đã cười về điều đó.

⁶⁴ “Và Người đó, quay lưng Ngài về phía trại,” Kinh Thánh nói, “nói, ‘Tại sao Sa-ra cười?’ trong trại phía sau Ngài.”

⁶⁵ Và Áp-ra-ham đã gọi Người đó là “Ê-lô-him.” *Elohim* là “Đấng Tự hữu.”

66 Bây giờ trong tiếng Anh từ *god* có nghĩa là bất cứ điều gì. Những từ ngữ tiếng Anh, anh em phải xem xét chúng, bởi vì chúng có đủ loại ý tưởng xuyên tạc. Một vị thần, bản giấy này có thể là thần, một cây có thể là thần, một người có thể là thần, bất cứ thứ gì thần, tiếng Anh từ ngữ thần có nghĩa là vậy.

67 Nhưng *Elohim* có nghĩa là “Tự hữu.” Chỉ có thể...Bản giấy này không tự hữu. Con người không tự tồn tại. Cây không tự tồn tại. Nhưng *Elohim* thì có! Đấng Tự hữu, được bày tỏ trong xác thịt, đang đứng đó, ăn, uống sữa từ con bò, ăn thịt, con bê, ăn bánh, và nói chuyện với Áp-ra-ham. Và Áp-ra-ham nói đó là “Ê-lô-him.”

68 Và Chúa Jêsus, trong Thánh Lu-ca 17, đã nói, “Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm, khi trở lại cũng sẽ như vậy, khi Con Người sẽ được bày tỏ.” Không phải Con Đức Chúa Trời, bây giờ; “Con Người được bày tỏ”! “Khi Ngài được bày tỏ, được bày tỏ cho Hội thánh Ngài, Con Người sẽ được bày tỏ ngay trước Con lời hứa.”

69 Áp-ra-ham đã thấy Đức Chúa Trời trong nhiều hình thức khác nhau, trong một Ánh sáng, và trong những khải tượng; nhưng ở đây là Đức Chúa Trời ở trong một Người, ngay trước khi người con được hứa và chờ đợi đã xuất hiện.

70 Chúa Jêsus phán, “Trước khi Con lời hứa trở lại, *Elohim* sẽ làm cho chính Ngài (Lời Ngài) được bày tỏ trong xác thịt, Đức Chúa Trời!”

“Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus!”

71 Đức Chúa Trời đã biểu lộ giống nhau trong mọi thời đại, luôn luôn là vậy, Ngài đã giấu chính Ngài trong đằng sau xác thịt con người. Đó là Đức Chúa Trời ở trong anh em. “Còn ít lâu và thế gian không thấy Ta nữa, tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta. Ta sẽ ở cùng các ngươi.” Ngài thậm chí ở trong chúng ta; Ngài sẽ ở, cho đến khi Ngài được bày tỏ trong hình dạng đến từ Thiên đàng.

72 Lời Đức Chúa Trời của thời đại này, Ngài đã hứa điều gì trong thời đại này? Nếu anh em nhìn vào Kinh Thánh và thấy những gì được hứa cho thời đại này, và anh em thấy Điều đó đang sống, tôi không quan tâm ai nói Nó đúng hay sai, Nó đúng bởi vì Đó là Đức Chúa Trời đang thông giải Lời của Chính Ngài.

⁷³ Ngài không cần ai nói, “Ồ, những ngày đó đã qua rồi. Không có chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng. Và tất cả điều đó là sự cuồng tín.” Nó—nó sai! Khi Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ làm điều đó trong một thời đại nào đó, thì Ngài sẽ làm. Nhưng vấn đề của nó là, chúng ta đi vào một khuynh hướng cũ của điều gì đó trước đây, một trường phái vĩ đại nào đó từ trước đây, và chúng ta bỏ lỡ Nó.

⁷⁴ Đó là lý do họ đã bỏ lỡ Chúa Jêsus khi Ngài đến. Họ vẫn đang cố gắng sống theo Luật pháp, khi Kinh Thánh đã nói rõ ràng... Ngay tại đây, tôi sẽ đọc Nó, Ngài phán, “Hãy tra xem Kinh Thánh, các người nghĩ trong Chúng các người có Sự sống Đời đời, và Chúng là những Lời làm chứng về Ta. Nếu Kinh Thánh không làm chứng về Ta, thì nó sai.” Chắc chắn họ có thể đã thấy trình nữ sẽ thọ thai! Chắc chắn Ngài là câu trả lời hoàn hảo cho lời Kinh Thánh! Những Cơ-đốc nhân chúng ta tin điều đó bây giờ.

⁷⁵ Nhưng nếu Môi-se đến với thời đại của Nô-ê, sứ điệp của Nô-ê sẽ có ích lợi gì? Ích lợi gì cho Giăng Báp-tít đến với sứ điệp của Môi-se? Thấy không?

⁷⁶ Chúng ta không có sứ điệp của Sankey. Chúng ta không có sứ điệp của Moody. Chúng ta có Sứ điệp của thời đại này! Chúng ta không có sứ điệp của Luther hay sứ điệp của Wesley. Chúng đã ổn thôi, nhưng đây là một ngày khác. Đây là một lời hứa khác. Đây là một thời đại hội thánh khác. “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!” Thật đáng kinh ngạc biết bao, làm thế nào những người mù có thể có được, trong thời đại, nhưng nó phải là cách đó. “Hâm hãm,” trong thời đại này, Kinh Thánh nói, “và họ sẽ bị phun ra khỏi miệng Ngài,” trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê này. “Nhưng với những người Ngài yêu thương, thì Ngài sửa phạt và quở trách.” Ngài đã phán nó sẽ là cách này trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê này.

⁷⁷ Hãy nhớ, Đức Chúa Trời thay đổi hình dạng của Ngài. *En morphe*, từ tiếng Hy Lạp có nghĩa là Ngài mang trên mình một mặt nạ khác. Giống như trong vở kịch *Carmen* hay điều gì đó, hay—hay những vở kịch của Shakespeare, Ngài—Ngài giống như một diễn viên, Ngài thay đổi hình dạng của Ngài. Tất cả những gì những tiên tri đó có, đó là Đức Chúa Trời ở trong những

tiên tri đó. Chúa Jêsus đã phán vậy, “Các người gọi họ là ‘các thần’, là Đấng mà Lời Đức Chúa Trời đã đến với: và Ta đây, Con Đức Chúa Trời, làm sao các người định tội Ta?” Ô, chao ôi!

⁷⁸ Ngày nay cũng vậy, đó là Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt, Sứ điệp của thời đại, Sự Sáng của thời đại! Chúng ta không thể có những sứ điệp khác ở đó, chúng đã được sống động; chúng ta sống trong ánh sáng hào nhoáng.

⁷⁹ Đó là món nợ lớn nhất, vụ cướp lớn nhất, các quốc gia từng biết, đã được thực hiện ở nước Anh ở đây cách đây không lâu, được thực hiện bởi những ánh sáng giả. Bảy triệu đô-la, vụ cướp xe lửa, chưa bao giờ được biết đến trước đây, trong lịch sử. Đó là một món nợ lớn, một dấu hiệu cho thời đại của những kẻ xấu xa trên thế giới.

⁸⁰ Và dấu hiệu vĩ đại nhất của những kẻ phản diện trong thời đại, trong thế giới mà chúng ta từng sống, là một ánh sáng giả tạo trong thời đại này mà chúng ta đang sống, cố gắng đặt chúng ta trở lại dưới một số loại tín điều và các thứ. Khi mà, chúng ta là những thư tín sống động, hay nói cách khác, chúng ta là những thư tín đang sống, điều đó đã được viết ra và bây giờ đang sống theo Lời của Đức Chúa Trời, như Ngài đã hứa trong thời đại; Lời được bày tỏ, những thư tín được viết ra, đó là sự sống động. Đó là những gì các sứ đồ đã có.

⁸¹ Đó là những gì Giăng Báp-tít có. “Người là tiếng của người kêu trong đồng vắng.” Người đã cố gắng nói với họ điều đó. Người cũng là Ma-la-chi 3, “Này, Ta sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta, dọn đường trước mặt dân sự.” Ngài là Lời hằng sống đó.

⁸² Và Hội thánh được tái sinh thật trong thời đại này là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời. Đó là Lời của thời đại này, được bày tỏ. Hãy tra xem Kinh Thánh và thấy điều gì được cho là có trong thời đại này. Đó là Đấng Christ đang sống trở lại, chỉ thay đổi mặt nạ của Ngài từ mặt này sang mặt khác.

⁸³ Bây giờ, Ngài đã được xác nhận một cách triệt để như Đấng Mê-si. Họ nên biết điều đó. Chúng ta biết Đấng Mê-si được cho là gì. Ngài được cho là một Đấng Tiên Tri. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói là Ngài. Đó là những gì Ngài đã phán là Ngài. “Ta

là Con Người, các người nói Ta, Con Người là Ai?” Luôn luôn xác nhận chính Ngài như là thời đại Tiên tri, xác nhận chính Ngài như là Tiên tri của Đức Chúa Trời. Đó là những gì Ngài đã có.

⁸⁴ Nhưng Ngài còn hơn cả một đấng tiên tri. Ngài là Tiên tri-Đức Chúa Trời. Những gì Đa-vít đã có, những gì Môi-se đã có, những gì Ê-li đã có, tất cả mọi điều đã có, “trong Ngài cư ngụ sự trọn vẹn của bốn tánh Đức Chúa Trời.” Ngài là Tiên Tri-Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va, đã trở nên xác thịt trong Con của Chính Ngài, đã dấy chính Ngài dấy lên một đền tạm để bày tỏ chính Ngài trong đó. Tất cả những người còn lại của họ đã thất bại, họ có những sai sót; nhưng không có một dấu vết nào trong Ngài. Ngay cả Chính Đức Chúa Trời đã phán, “Đây là Con yêu dấu của Ta trong người mà Ta vui lòng ngự vào.” Đúng vậy, không có sai sót trong Ngài. “Hãy nghe Ngài!” Ngài là Đức Chúa Trời được bày tỏ.

⁸⁵ Họ nói, “Người tự xưng Mình là Đức Chúa Trời, hay ngang hàng với Đức Chúa Trời.” Ngài đã là. Ngài là Con của Chính Ngài. A-men. Ngài đã có...Ngài là sự bày tỏ của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, đang hòa giải thế gian với chính Ngài.

⁸⁶ Và trong ngày sau rốt này, Ngài phán với dân sự qua Con Ngài, là Chúa Cứu Thế Jê-sus, đang bày tỏ chính Ngài. Thế thì Đấng Christ là gì? Lời. Lời của điều gì, lời của Môi-se chẳng? Vâng, nhưng ngày nay Ngài là Lời được bày tỏ cho thời đại này.

⁸⁷ Để ý Chúa Jê-sus đã như thế nào. Vậy thì, Ngài là một Đấng Tiên Tri, chúng ta hãy xem Ngài có dấu hiệu Đấng Mê-si không. Chúng ta hãy đến với Thánh Giảng, chương 1, trong năm, mười phút tiếp theo, trước khi chúng ta kết thúc. Thánh Giảng 1, chúng ta thấy Ngài đến trên đất. Ngài được sanh ra bởi một gái đồng trinh, đúng như những gì Kinh Thánh đã nói. Ngài được thọ thai trong tử cung của một trinh nữ.

⁸⁸ Không phải người nữ đồng trinh là một nữ thần bây giờ, nàng...Anh em nói, “Còn Ma-ri thì sao?” Nàng không hoàn hảo. Nàng là người nữ, chỉ là một người nữ như bao người nữ khác, không phải là một nữ thần; một phụ nữ. Người nào đó nói, “Anh không xấu hổ khi nói điều đó sao?” Không, thưa quý vị!

89 Hãy xem ở đây. Nàng đã phạm sai lầm ở đâu? Ồ, ở đây nàng đã làm một điều. Khi họ đi xuống dự lễ Ngũ Tuần, và dân sự đã đi suốt cuộc hành trình ba ngày; và họ để lạc mất Ngài, cha mẹ Ngài, vì vậy họ quay trở lại tìm Ngài. Và họ đã tìm thấy Ngài theo lời Kinh Thánh, đang tranh luận về Nó với các thầy tế lễ trong đền thờ. Và hãy xem những gì Ma-ri đã nói, ngay tại đó trước những linh mục đó, những người chỉ trích đó. Bà nói, “Cha và mẹ đã tìm kiếm Con, với những khó nhọc.”

90 Nhưng Lời luôn luôn sửa chữa lỗi lầm. Ngài là Lời, một Cậu bé mười hai tuổi. Sự khôn ngoan này đến từ đâu?

91 Hãy nhớ, ngay tại đó bà đã phủ nhận lời làm chứng của mình. Bà đã nói Đức Chúa Trời là Cha Ngài; và ở đây bà nói, “Cha của con và mẹ, Giô-sép, đã tìm kiếm Con, với những khó nhọc.”

92 Ngài phán, “Các người không biết rằng Ta phải lo việc của Cha Ta sao?” Thấy không? Thấy không? Nếu Ngài đã ở với cha của Ngài, Giô-sép, Giô-sép là cha của Ngài, Ngài đã làm những cánh cửa tử và các thứ. Thấy không? Nhưng Ngài lo về việc của Cha Ngài, nói thẳng ra Lời cho thời đó. Ngài là Lời. A-men. Đấy, Ma-ri đã phạm sai lầm, nhưng không có sai lầm nào mà Ngài đã phạm. Ngài là Đấng trọn vẹn.

93 Để ý, khi Ngài được sinh ra, lớn lên, được Giảng làm phép báp-têm, Đức Thánh Linh đã đến trên Ngài, vào trong đồng vắng, trở lại, chức vụ của Ngài bắt đầu, sự chữa lành. Có một người tên là Si-môn, và ông đến với anh trai mình, Anh-rê, đến một buổi nhóm.

94 Bây giờ hãy lắng nghe kỹ bây giờ, chúng ta sẽ kết thúc—kết thúc, và xem Ngài là gì lúc đó. Và nếu “Ngài đã phán với tổ phụ bởi các đấng tiên tri, trong những ngày sau rốt này bởi Con Ngài,” thấy thật sự Đức Chúa Trời là gì ngày hôm nay, xem thử Ngài có được xác nhận giống như vậy không.

95 Ngài đã xác nhận chính Ngài như thế nào? Có phải Ngài đã giảng xuống và phán rằng, “Bây giờ Ta đã học qua trường lớp. Ta đã có bằng Cử nhân Văn chương, Tiến sĩ Văn chương, Cử nhân Luật, vân vân. Ta sẵn sàng cho chức vụ của Ta?” Không, thưa quý

vị. Ngài đã không làm điều đó. Ngài đã đi vào đồng vắng, giống như Giảng, đã đi ra được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh.

⁹⁶ Hãy xem cách Ngài xác nhận chính Ngài như thế nào khi Ngài bắt đầu rao giảng. Có một người, Anh-rê, đã lắng nghe Giảng, đã đi với Chúa Jêsus để tìm thấy Ngài ở đâu, đi theo Ngài đến buổi nhóm; mang theo em trai mình, Si-môn. Ngay khi Si-môn bước đến trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus, Chúa Jêsus phán, “Tên người là Si-môn, và người là Con của Giô-na.” Điều đó đã xác nhận Ngài. Ngay tại đó tên của Phi-e-rơ đã được đổi từ Si-môn thành Phi-e-rơ, là “hòn đá nhỏ,” và trở thành người đứng đầu hội thánh, sau đó.

⁹⁷ Rồi chúng ta thấy một người đang đứng đó, tên là Phi-líp, ông nói, “Bây giờ đợi một chút, chúng ta đã không có một tiên tri trong bốn trăm năm. Vị tiên tri kế tiếp, chúng ta biết điều gì phải xảy ra.”

⁹⁸ Vậy rồi ông đi vòng quanh những ngọn núi, khoảng mười lăm dặm, nếu anh em từng ở đó để đánh dấu nơi đó, nơi ông đã tìm thấy một người bạn mà ông đã học những bài học Kinh Thánh với nhau. Ông là một người rất trung kiên, một người có văn hóa tốt. Tên ông là Na-tha-na-ên. Vì vậy không nghi ngờ gì, bước đến cửa và thấy rằng ông không có ở ngay nhà mình, có thể là vợ ông đã nói, “Ông ấy đang ở ngoài vườn ô-li-ve của mình, ở ngoài đó cầu nguyện.”

⁹⁹ Vì vậy Phi-líp, rất sốt sắng về những gì ông đã thấy đã làm, sự xác nhận hoàn hảo của Phục truyền Luật lệ Ký 18:15, một Tiên tri đã dấy lên! Vì vậy ông đi đến, gặp Na-tha-na-ên, và nói, “Na-tha-na-ên, hãy đến, xem Người mà chúng ta đã tìm thấy.” Không có thời gian để thảo luận về thời tiết và các thứ. Sứ điệp khẩn cấp. Lòng ông nóng cháy. Điều đó quá nhiều với chúng ta bây giờ, chúng ta có quá nhiều điều khác để làm ngoài *Điều này*. Và điều đầu tiên anh em biết, ông nói, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy, Jêsus người Na-xa-rét, con trai của Giô-sép.”

¹⁰⁰ Chúng ta hãy xen vào cuộc trò chuyện của họ khi họ đi dạo quanh bờ biển. Tôi có thể nghe Phi-líp nói với Na-tha-na-ên, “Anh biết ông lão đánh cá ở dưới đó, anh biết chứ?”

101 “Ồ, ông—ông—ông lão đã chết ở đây cách đây không lâu, Giô-na phải không?”

“Không, không. Con trai của ông ấy, Si-môn.”

102 “Vâng, vâng.Ồ, tôi nhớ đã mua cá từ ông ấy.Ồ, còn ông ấy thì sao?Ồ, ông ấy không có đủ học vấn để ký tên của chính mình.Ông ấy không thể ký giấy biên nhận của tôi.” (Kinh Thánh nói ông là người dốt nát và không học, nhưng họ để ý ông đã ở với Chúa Jêsus; vì vậy chúng ta thấy ông ấy thậm chí không thể ký biên lai.)

103 Ông ấy nói, “Vâng,” nói, “anh biết gì không? Khi ông ấy đến ngay trước mặt Người này, Người không biết ông, bảo ông tên ông là ‘Si-môn, con trai của Giô-na.’” Nói, “Đó chẳng phải là Đấng Mê-si sao? Đó chẳng phải là một nhà tiên tri sao? Đó chẳng phải là Phục truyền luật lệ ký 18, lời Kinh Thánh được ứng nghiệm sao? Dối theo sự sống của Ngài; chúng ta đang sống trong thời đại gì? Chúng ta đang sống, trông đợi Đấng Mê-si sắp đến. Tất cả những người Hê-bơ-rơ chúng ta đều vậy. Đúng thế không?”

104 “À, bây giờ đợi một chút,” Na-tha-na-ên nói, “tôi sẽ phải tìm ra.”

“Ồ, sẽ thật ngạc nhiên cho tôi nếu Ngài không biết anh.”

105 “Ừ-m-ừm, hãy để tôi xem. Hãy để tôi đi đến một trong những buổi nhóm và xem nó được thực hiện.”

106 Được rồi, ông bước lên ngay trong buổi nhóm nơi Chúa Jêsus đang đứng. Ngài phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên, trong người không có điều chi dối trá!”

Ông nói, “Thưa Thầy, Ngài biết tôi khi nào?”

107 Phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây, Ta đã thấy người.” Chính là điều đó. Chính là điều đó.

108 Đó là gì? “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đấy, Ngài đã xác nhận chính Ngài, là Lời.

109 Người đọc này đã nói gì? “Thưa Thầy, Ngài là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Vua Y-sơ-ra-ên.”

110 Nhưng có một số người đứng bên cạnh, những người không tin điều đó. Họ nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun.”

111 Chúa Jêsus phán, “Ta tha thứ cho các người vì điều đó, gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời là ‘đồ ô uế,’” bởi vì sự chuộc tội đã không được thực hiện. “Nhưng khi Đức Thánh Linh, Ngài Đức Thánh Linh...” Ngài là một đại từ nhân xưng; khi, không phải là một ý nghĩ; một Thân vị! “Khi Ngài Đức Thánh Linh đến để làm điều giống như vậy, một lời chống lại Điều đó sẽ không bao giờ được tha thứ.” Hãy nhớ, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Lời được xác định đã trở nên xác thịt. Thế thì chúng ta tìm thấy Ngài ở đó, bây giờ, đó là người Do Thái.

112 Chỉ có ba chủng tộc người. Chúng ta có thể có những tình trạng phân biệt và—và sự hội nhập, và bất cứ điều gì anh em muốn, tôi...đó không phải là sự quan tâm của tôi. Tôi là tôi tớ của Đấng Christ, hầu việc mọi người. Nhưng, hãy lắng nghe, hãy để tôi nói cho anh em biết. Hãy nhìn vào đây. Có một dân Do Thái, dân Ngoại, và dân Sa-ma-ri.

113 Và hãy xem Phúc âm, nói về Phi-e-rơ với những chiếc chìa khóa. Ông đã mở nó ra vào Ngày lễ Ngũ tuần, cho người Do Thái. Phi-líp đã đi xuống và làm phép báp-têm cho người Sa-ma-ri, và đười đơi, Đức Thánh Linh đã không đến trên họ; Phi-e-rơ đã xuống và đặt tay trên họ, họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và tại nhà của Cọt-nây, các dân Ngoại đã nhận lãnh Điều đó.

114 Bây giờ, các dân Ngoại, chúng ta những dân Ngoại, người Anglo-Saxon chúng ta, chúng ta thậm chí đã không tìm kiếm Đấng Mê-si; chúng ta là những người ngoại giáo, với những câu lạc bộ phía sau, chúng ta đang thờ phượng những hình tượng. Nhưng cả người Do Thái và người Sa-ma-ri đang trông đợi một Đấng Mê-si.

115 Và Ngài chỉ đến với những ai đang trông đợi Ngài. Hãy ghi nhớ điều đó qua buổi nhóm này, Ngài sẽ chỉ gặp những người đang trông đợi Ngài!

116 Cuối cùng, rồi Ngài cần...sẽ đi đến Giê-ri-cô một ngày nọ, và có nhu cầu đi qua Sa-ma-ri, đó là lên chung quanh những ngọn núi. Ngài đã xuống đến nơi...Bây giờ, chúng ta thấy Ngài xác

nhận chính Ngài là Đấng Mê-si, tỏ cho thấy dấu hiệu Đấng Mê-si của Ngài, và họ đã bán bỏ nó. Vì vậy Ngài cần đi qua Sa-ma-ri, họ cũng đang trông đợi một Đấng Mê-si. Vì vậy Ngài đã đến một thành phố gọi là Si-khai, khoảng mười hai giờ.

117 Cái giếng, vẫn còn ở đó, họ chỉ ngồi xuống bên nó, ngay bên ngoài cổng thành. Nơi mà, máy bơm công cộng, tất cả họ đều đến để lấy nước; nó không phải là một cái máy bơm, họ chỉ thả nó xuống bằng một cuộn dây và kéo nước lên. Và họ có những cái bình lớn, làm điều đó cho đến ngày hôm nay. Và nói về một sự cân bằng, một số các chị phụ nữ bước đi với những quyển sách trên đầu không? Các bạn nên thấy cách mà phụ nữ họ có thể đặt một cái bình năm ga-lông trên đỉnh đầu của họ, và mỗi bên hông một cái; và cứ bước đi, nói chuyện, và giữ thăng bằng nó thật hoàn hảo.

118 Và đi xuống, khoảng mười một giờ trong ngày, khi họ đến đó vào khoảng giữa trưa, và Ngài đã sai các môn đồ vào thành phố để mua thức ăn.

119 Và có một người đàn bà trong thành phố, có tiếng xấu, bà không được phép ở với những người phụ nữ còn lại, vì vậy bà đi ra giếng để lấy phần nước của mình. Và khi bà định thả gàu nước xuống, bà nhìn thấy, đang ngồi dựa vào tường, một Người đã nói với bà, nói, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.”

120 Bây giờ, họ đã có sự phân biệt rõ ràng, người Do Thái và—và người Sa-ma-ri. Và bà đã cho Ngài biết, ngay lập tức, rằng—rằng không phải theo thói quen một Người thuộc loại của Ngài để xin một người đàn bà như bà, người Sa-ma-ri, bất cứ ân huệ nào, bởi vì người Do Thái và người Sa-ma-ri không có cảm tình với nhau, không có điểm chung. Ngài phán, “Nhưng nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, người sẽ xin Ta cho uống, và Ta sẽ cho người nước hầu cho người không đến đây để kéo.”

121 Ngài đang làm gì? Tiếp xúc với linh của người đàn bà. Ngài là một nhà tiên tri. Và cuộc bàn luận là họ nên thờ phượng ở Giê-ru-sa-lem hay trên núi. Ngài phán, “Cha tìm kiếm những người thờ phượng bằng Tâm Thần và Lẽ thật.”

122 Và Ngài đã tiếp tục cho đến khi Ngài tìm thấy nan đề của

người đàn bà là gì. Ngài đã cứ trò chuyện cho đến khi Ngài tìm thấy rắc rối của bà. Tất cả chúng ta đều biết đó là gì, ai đã đọc Kinh Thánh, Thánh Giảng 4. Chúng ta đã tìm thấy gì? Bà đã có quá nhiều chồng. Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.”

Bà nói, “Tôi không có chồng.”

Ngài phán, “Người đã nói sự thật, vì người đã có năm đời chồng.”

¹²³ Hãy nhìn xem sự khác biệt với người đàn bà nhỏ bé đó và những thầy tế lễ đó trong thời đó. Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một tiên tri. Bây giờ chúng tôi đã không có một đấng trong bốn trăm năm. Tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri. Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến, đây là điều Ngài sẽ làm.” Đúng thế không? “Ngài sẽ tỏ cho chúng ta thấy những điều này. Ngài sẽ nói với chúng ta điều này.”

Ngài phán, “Ta là Đấng ấy, mà đang nói với người.”

¹²⁴ Chỉ là một Người bình thường đang ngồi ở đó, chỉ ba mươi tuổi; có lẽ trông như năm mươi, bởi vì họ vừa nói, trong Thánh Giảng 6, “Ngài là một Người không quá năm mươi tuổi, và nói Ngài đã thấy Áp-ra-ham, vậy thì chúng tôi biết Ngài là một quý.”

Nhưng Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, TA HẰNG HỮU.”

¹²⁵ Và, vâng, Ngài ở đó, chỉ là một chàng trai trẻ, có lẽ râu tóc bạc đi một chút, vì công việc của Ngài; Thân thể con người của Ngài yếu đuối, “không có vẻ đẹp cho chúng ta ưa thích Ngài,” một bộ da cá nước già nua; nhưng những gì ở bên trong của nó là Shekinah, những gì ở bên trong nó là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời! Đó là gì? Ở đó Ngài đã được xác nhận, Lời của Đức Chúa Trời, biết bí mật của lòng họ. Đấy, đó là Lời của Đức Chúa Trời. Ngài là Lời của Đức Chúa Trời.

¹²⁶ Và Lời Đức Chúa Trời vẫn làm điều đó, bởi vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bạn tìm thấy nó, tìm thấy nó trong suy nghĩ của bạn bây giờ không? Để ý, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

127 Bà chạy vào thành phố, và nói, “Hãy đến, xem một Người đã nói với tôi những gì tôi đã làm. Đây chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?”

128 Nếu đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si, cho người Do Thái và cho người...và cho người—người Sa-ma-ri; và Ngài không được con người tôn trọng, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; và đó là sự kết thúc, khi Đức Chúa Trời ngừng giải quyết với người Do Thái và người Sa-ma-ri. Và đây là sự kết thúc của thời kỳ dân Ngoại, khi Ngài đến qua những nhà cải chánh và vân vân, cho đến cuối cùng, và đã hứa, “Như đã xảy ra trong thời Áp-ra-ham, cũng sẽ xảy ra khi Con Người được bày tỏ cho các dân Ngoại trong ngày sau rốt.” Ngài sẽ trở lại lần nữa.

129 Rất nhiều điều có thể được nói ở đây, nhưng bây giờ hãy để tôi nhanh lên bởi vì đã—đã chín giờ, chỉ hơn một chút. Chúng ta sẽ đi ra trước chín giờ ba mươi, ý Chúa.

130 Để ý, nhà tiên tri đã nói, trong Xa-cha-ri 14:6, “Sẽ có một ngày mà không được gọi là ngày cũng không phải đêm, nhưng sẽ là một ngày u ám; nhưng vào lúc chiều tối, sẽ có Ánh sáng.” Bây giờ hãy xem, nhanh lên. Không có lời Kinh Thánh nào có thể bị bỏ. Tất cả phải được ứng nghiệm.

131 Bây giờ mặt trời mọc như thế nào? Nó mọc lên ở đâu? Ở phương Đông. Nó lặn ở đâu? Ở phương Tây. Nên văn minh đã đi cùng mặt trời, và Phúc âm cũng vậy. Hiểu điều đó không? Bây giờ chúng ta trở lại ngay trên Bờ Tây lần nữa. Nếu chúng ta đi xa hơn nữa, chúng ta sẽ trở lại ngay phía Đông lần nữa, bằng qua ngay Thái Bình Dương sang phía Đông lần nữa; không có gì trong đó, đấy. Vậy thì nền văn minh đã đi lại với mặt trời.

132 Phúc Âm đã vượt qua những dòng nước. Nó đến từ—từ Địa Trung Hải, và nó vượt qua, từ Saint Paul, đến nước Đức; từ nước Đức, nó vượt qua kênh eo biển nước Anh, đến nước Anh; từ nước Anh, nó đã vượt qua Đại Tây Dương, đến Hoa Kỳ, và bây giờ nó trở lại Thái Bình Dương.

133 Hãy xem, cùng một mặt trời mọc ở phương Đông cũng giống như mặt trời lặn ở phương Tây, m-ặ-t-t-r-ờ-i. Và cũng chính Đức Thánh Linh đã giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần, ở phương

Đông...Bây giờ đó là một ngày nó không thể được gọi là một ngày, nó u ám, một ngày ẩm đậm, đầy mưa; anh em thấy nó ở đây ở Kansas, mưa, ẩm đậm. Chúng ta đã có đủ ánh sáng để—để gia nhập giáo hội, và để làm những điều này, đủ ánh sáng để đi loanh quanh vào, nhưng Ngài phán, “Vào lúc chiều tối, sẽ có Sự Sáng, Con sẽ trở lại.” Và Đức Thánh Linh trở lại trong những ngày sau rốt này với sự trọn vẹn lần nữa của quyền năng Đức Chúa Trời, Lời được bày tỏ! Qua Lutheran...

¹³⁴ Và giống như một—giống như một kim tự tháp đang lớn lên. Lutheran, cuộc cải cách đầu tiên; Wesley; Ngũ Tuần; và bây giờ đang được mài giũa ngay ở trong. Vì, khi Đá Đỉnh trở lại với kim tự tháp, nó sẽ phải vừa khít giống như phần còn lại của nó. Anh em thậm chí không thể chạy một lưỡi dao cạo vào giữa nó, nó quá hoàn hảo. Và chức vụ trong những ngày sau rốt cũng vậy, sẽ rất gần gũi.

¹³⁵ Giống như bàn tay của—của bạn là dương bản, và cái—cái bóng của bàn tay bạn là âm bản; khi chúng thích hợp, sau một lát, chúng trở nên một. Chúng trở nên vậy. Và đó là cách Hội thánh trở nên, Nàng Dâu xứng hợp với Đấng Christ, họ trở nên một, giống như bất kỳ người đàn ông nào và vợ. Thấy không? Nó đang đến ngay với những ngày sau rốt, và chúng ta đang cố gắng sống trong ánh sáng hào nhoáng của thời khác không? Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, xác nhận Ngài một cách hoàn hảo với Hê-bơ-rơ 13:8, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

¹³⁶ Nếu chúng ta sống trở lại trong thời đại của Luther, chúng ta nhìn lại ngay ở đây trong đó—trong thời đại đó, chúng ta thấy một cách chính xác, trong thời đại Sạt-đe đó, Luther là sứ giả đó, thật chính xác, với con ngựa đã đi ra, với phần còn lại của nó đã đi vào thời đại đó.

¹³⁷ Chúng ta tìm thấy thời đại Wesley đó, thời đại Phi-la-đen-phi. Chúng ta thấy thời đại phục hưng vĩ đại đó đã đi ra, tình yêu thương anh em, chúng ta tìm thấy Wesley chính xác trong chỗ mà Kinh Thánh đã nói ông ở đó.

¹³⁸ Chúng ta tìm thấy điều đó ngày hôm nay đúng nơi Ngài đã phán Ngài đã có. Đó là thời đại, thời đại chúng ta đang sống.

139 Hãy lắng nghe, những người Hy Lạp đó đã không nhìn thấy Ngài. Tại sao? “Thưa các ông, chúng tôi muốn thấy Chúa Jêsus.” Họ không thấy Ngài bởi vì Ngài được mặc lấy trong đền thờ con người của Ngài, Đức Chúa Trời ở trong một con người. Xác thịt con người là thứ đã làm mù mắt họ. Họ không thể hiểu được. “Người, là một con người, tự xưng chính Người là Đức Chúa Trời, hay ngang hàng với Đức Chúa Trời.”

140 Ngài phán, “Ồ, nếu các người có thể gọi chúng bởi luật pháp, và không có lời Kinh Thánh nào có thể bị bỏ được, các người gọi họ là ‘các thần,’ họ đã là vậy, những kẻ mà Lời của Đức Chúa Trời đã đến với.”

141 Thế thì, Ngài là sự trọn vẹn của Lời đó, Lời dành cho thời đó, Con Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Chuộc; khi Đức Chúa Trời, chính Ngài, Ngài đến trên đất và ngự trong một Người, để nhận lấy sự chết trên chính Ngài, để cứu chuộc toàn bộ, Cây đó ra từ vườn Ê-đen, không phải người đàn bà; Con Người, A-đam thứ hai đã chết và đi vào lòng đất, để mang ra những liệu chất đó, a-men, những chiếc lá đã rơi xuống nơi xa kia, để mang họ đến trong sự sống lại. Biết bao nhiêu điều có thể được nói về điều đó, sẽ làm chúng ta mất nhiều giờ!

142 Nhưng chúng ta ở đây đến chỗ vị trí đó bây giờ. Dân Ngoại thời đó đã không thấy Nó, bởi vì Nó ở trong xác thịt con người. Tôi tự hỏi liệu chúng ta sẽ làm điều tương tự không. Tôi tự hỏi liệu chúng ta có phạm sai lầm đáng buồn mà họ đã làm, không biết Ngài không? Bởi vì, Ngài đã là, Ngài là Lời cho thời đại đó, đã được xác nhận trong một thân thể con người. Một Chàng trai không được học hành, mà chúng ta không hề biết Ngài đi học. Chúng ta không có giấy chứng nhận Ngài thậm chí đến từ bất kỳ tổ chức nào của thời đó; không có học vấn. Không có tiếng tăm gì cả, nhưng, “Một Người điên, một người nghiện rượu, một người bạn của tội nhân, một Người làm đảo lộn thế giới; được sinh ra ngoài giá thú, mẹ Ngài đã mang thai bởi một người lính, và lấy danh Ngài là Con Đức Chúa Trời, hay tự xưng Ngài là một tiên tri, người Ga-li-lê này, cái gọi là tiên tri.”

143 Nhưng Lời đã được bày tỏ! “Hễ ai tiếp nhận Ngài, thì Ngài đã ban cho quyền phép để trở nên con cái của Đức Chúa Trời.” Và

ngày nay cũng vậy, khi chúng ta thấy hành động của Đức Thánh Linh vĩ đại này được bày tỏ. “Hễ ai tiếp nhận Ngài, thì Ngài đã ban cho họ quyền phép để trở nên con trai và con gái của Đức Chúa Trời.” Chúa Jêsus Christ đã xác nhận giống như vậy, bởi Lời Ngài, trong mọi thế hệ.

Chúng ta hãy cúi đầu.

¹⁴⁴ Thưa các bạn Cơ-đốc, tôi muốn mời các bạn, chúng ta hãy dừng lại và suy nghĩ một lát. Đây là Lẽ thật hay là một sai lầm? Phải không? Nếu đó là Lẽ thật, chúng ta mắc nợ mọi thứ với nó. Chúng ta đang đi đâu? Đâu là điểm dừng của điều này? Làm sao bạn có thể chắc chắn rằng bạn đúng? Bây giờ, “ban đầu, Ngài là Lời,” và Lời phân biệt ý tưởng trong lòng. Nó đã đi qua các vị tiên tri, Nó đã đi qua Đấng Christ, và Ngài đã hứa điều đó trong những ngày sau rốt, vì Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁴⁵ Lạy Cha Thiên thượng, xin nhận lấy Lời Ngài, đặt Nó trong lòng con người, rằng họ...tất cả mọi người với nhau, tối nay, nhóm người nhỏ bé này ở ngoài đây. Chúng con nhận biết, Chúa ôi, rằng chúng con đang—chúng con đang sống trong cái bóng của sự Đến Ngài, và những cái bóng đang trở nên xác thực hơn, qua từng năm. Chúng con thấy những dấu hiệu xuất hiện, những cảnh tượng đáng sợ. Chúng con thấy trên những tờ báo và những tạp chí. Mặt trăng đang trở nên máu. Chúng con nghe về những trận động đất trên khắp thế giới, nổ tung cả thế giới.

¹⁴⁶ Và, bây giờ, một ngày kia nó đã làm rung động cả thế giới, khi Con Đức Chúa Trời chính thức bị từ chối và bị đóng đinh trên thập tự giá. Và bây giờ chúng con thấy rằng một nhóm lớn, được gọi là Hội đồng Giáo hội Thế giới, họ đã chính thức loại bỏ Ngài, giống như họ đã nói trong Thời đại Lao-đi-xê (nay), “Ngài ở bên ngoài hội thánh, gõ cửa, cố gắng vào lại trong.” Và bây giờ chúng con thấy có một trận động đất khác đã xảy ra ở đây, không phải các quốc gia khác, quốc gia này, làm rung động cả thế giới; Chúa Jêsus chính thức bị đuổi ra. Và Ngài đang đứng cầu xin, tối nay, được xác nhận hoàn toàn, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

147 Xin cho các tín hữu thấy điều đó. Xin cho những người đau ốm nhìn thấy điều đó, Chúa ôi. Xin cho những người ở đây tối nay có thể chạm vào áo Ngài, giống như họ đã làm trong những ngày đã qua. Xin chữa lành người đau, và cứu người hư mất, chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

148 Bây giờ chỉ một lát cho hàng người cầu nguyện. Chúng ta có chính xác mười lăm phút, rồi ra về đúng giờ. Bây giờ tất cả những gì tôi có thể nói, tôi là một người, những lời của tôi có thể thật sự sai giống như bất kỳ người nào khác, tất cả chúng ta. Tôi đã chứng minh cho anh em tối nay, rằng mọi nhà tiên tri, mọi thứ khác, họ đã phạm sai lầm của họ. Nhưng Đức Chúa Trời không phạm sai lầm. Lời Ngài là Lẽ thật. Bao nhiêu người tin rằng Ngài là Lời? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Đó là chỗ đức tin của tôi được dựng nên, không gì khác hơn là Huyết của Chúa Jêsus; và, đúng, Chúa Jêsus là Lời.

149 Bây giờ tôi tin Billy đã nói...Anh ấy đã phát thẻ cầu nguyện không? Có—có thể cầu nguyện được phát ra không? Tôi không biết. Anh ấy—anh ấy nói, trước tiên, rằng anh ấy không nghĩ họ đến và phát ra bất cứ điều gì. Nhưng nếu họ phát thẻ cầu nguyện, chúng tôi sẽ điều hành một hàng người cầu nguyện nhỏ.

150 Người nào đó, có thể cầu nguyện ở đây không? Chúng ta hãy xem ai đã có một thẻ cầu nguyện. Vâng, bạn có một? Không. Thẻ cầu nguyện số một, ai có? Có thể cầu nguyện không? Ồ, có lẽ anh ấy đã không phát ra từ số một. Bao nhiêu...? Hả? [Người nào đó nói, “Đây là một.”—Bt.] Ồ, có không? Vâng. Được rồi, thẻ cầu nguyện số một, hãy lên đây và đứng đây với tôi, thẻ cầu nguyện số một.

151 Số hai, ai có số hai? Số ba. Chỉ trong vài phút bây giờ, chúng ta...Số ba, ai có thẻ cầu nguyện số ba? Nhìn xem, có một người ở đây trên cáng, người nào đó xem thẻ của họ, nếu họ có một thẻ. Số ba. Số bốn, bốn, ai có thẻ cầu nguyện số bốn?

152 Đó là một thẻ nhỏ. Con trai tôi hay một người trong nhóm sẽ đi xuống và lấy những tấm thẻ này, trước anh em, và trộn tất cả chúng lại, và rồi họ phát chúng ra cho anh em. Và rồi khi tôi...

Rồi điều đó cho thấy...Chúng ta đã có lần người ta cố gắng bán cho họ những tấm thẻ cầu nguyện, và đó là lý do chúng được xác nhận theo cách đó, rằng bạn không thể—bạn không thể bán chúng; bởi vì anh ta không thể, anh em không biết ai đang đến ở đó. Khi tôi đến đây, tôi không bắt đầu từ con số nào đó. Tôi chỉ bắt đầu từ bất cứ đâu. Qua tuần này, anh em sẽ để ý, tôi sẽ ngược lại, tới lui, và lên xuống, lấy những thẻ cầu nguyện này, đấy. Và vì vậy theo cách đó chúng ta làm điều đó, để nói rằng mọi người trong mỗi ngày, phát ra những tấm thẻ, để mọi người có thể có cơ hội đi vào mỗi ngày.

¹⁵³ Một, hai, ba, bốn, năm. Tôi sẽ gọi họ từng người một, bởi vì tôi không muốn người nào đó bị điếc và rồi họ nói, “Tại sao, không ai nói với tôi,” anh em thấy, và họ đã bỏ lỡ vị trí của họ trong hàng người cầu nguyện. Và có lẽ, với một thẻ cầu nguyện, họ sẽ không phát cho họ một cái khác, đấy.

¹⁵⁴ Thẻ cầu nguyện số năm, ai có? Một, hai, ba, bốn, năm. Thẻ cầu nguyện năm? Điều đó ổn thôi. Nếu các bạn chắc chắn các bạn có năm người, hãy lên đó. Điều đó ổn thôi. Số sáu? [Bằng trống—Bt.] Mười một, thẻ cầu nguyện mười một. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, thẻ cầu nguyện mười, và mười một.

¹⁵⁵ Hãy nhìn bây giờ, có thể là người nào đó bị điếc. Nhìn vào thẻ của người lân cận của bạn. Tất cả xung quanh, tôi đoán họ đã lẫn lộn tất cả ở đây. Được rồi. Bao nhiêu người có ở đó, Roy? Hãy đếm họ và xem. Mười một? Mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm. Một, hai, ba, bốn...Mười lăm. Được rồi. Chúng ta hãy dừng lại ngay tại đó chỉ một phút, vì chúng ta không có quá nhiều thời gian.

¹⁵⁶ Bây giờ bao nhiêu người không có thẻ cầu nguyện và anh chị em tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành anh chị em, hãy giơ tay lên. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Đúng vậy, hãy có đức tin đó. Bây giờ hãy nhớ, thưa các bạn, trong khi họ sẵn sàng cho hàng người cầu nguyện, bây giờ, đừng—đừng—đừng di chuyển xung quanh bây giờ, chỉ trong mười hay mười lăm phút tới, cho đến khi chúng ta sẵn sàng, bởi vì, đấy, anh em là một linh.

157 Tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Tôi đã nói, và đọc ra lời Kinh Thánh, rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và chỉ tạm thời, chủ yếu chưa làm điều đó, đã tỏ cho anh em thấy rằng Ngài được cho là có lại chính điều này trong những ngày sau rốt. Bao nhiêu người tin điều đó? Ma-la-chi 4 và tất cả điều đó được cho là quay trở lại ngay lần nữa, Ngài lại giáng xuống và xác nhận chính Ngài trong một Sứ điệp tiên tri, để đem lòng của con cái trở lại với Đức tin, Đức tin Ngũ Tuần, sứ đồ của các tổ phụ. Đó chính xác là những gì được cho là phải làm. Không phải tin điều nào đó; nhưng trở lại với Đức tin ban đầu. Vậy thì chúng ta tin điều đó với tất cả tấm lòng.

158 Bây giờ một số anh em ở đó không có thể cầu nguyện. Bây giờ, hãy nhớ, tôi là dây tở của Ngài và anh em là dây tở của Ngài, Đức Chúa Trời ở trong tôi và Đức Chúa Trời ở trong anh chị em. Anh chị em có nhu cầu, và tôi ở đây để hầu việc anh chị em, mang điều đó lại với nhau và sửa soạn cho Đức Chúa Trời.

159 Bây giờ, có lần, người phụ nữ nhỏ bé. Hãy để tôi đưa ra cho anh em một lời Kinh Thánh khác, tôi cũng tin đó là trong Thánh Giăng. Có một người phụ nữ nhỏ bé mà, đã, bà ấy đã bị bệnh mất máu. Chúng ta hãy nói rằng bà không có thể cầu nguyện, và bà ấy muốn được cầu nguyện cho. Nhưng có rất nhiều người đang đứng ở đó, bà không thể vào trong hàng. Vì vậy bà nói, “Nếu tôi chỉ có thể chạm vào áo Ngài, tôi sẽ được khỏe mạnh.” Bao nhiêu người nhớ câu chuyện đó? Ồ, chắc chắn. Và bà đã làm gì? Bà đã chen qua đám đông đó và chạm vào vạt áo của Ngài.

160 Bây giờ, chiếc áo của người Palestine được thả lỏng, và bên dưới cũng có áo lót, bởi vì bụi bám vào tay chân, anh em biết đấy, vì vậy nó là một...được thả lỏng. Bây giờ anh em có thể chạm vào áo khoác của một người, và người đó sẽ không cảm thấy điều đó, chỉ là đường viền của áo khoác của người ấy. Nhưng vạt áo to, dày, nặng nề đó của người Palestine, nó thả xuống quanh chân Ngài thì thế nào, thấy không? Ngài không hề cảm thấy điều đó, về mặt thể chất.

161 Nhưng bà đã chạm vào vạt áo của Ngài và bà quay trở lại trong đám đông. Chúng ta hãy nói rằng bà ấy đã ngồi xuống. Bà

có thể đã đứng lên, nhưng nói bà ngồi xuống. Điều gì đã xảy ra? Chúa Jêsus dừng lại và phán, “Ai đã rời đến Ta?”

162 Và, anh em biết đấy, Sứ đồ Phi-e-rơ nghĩ điều đó thật lố bịch, cho đến nỗi dân sự...Ồ, ông trách Ngài vì điều đó. Nói cách khác, ông có thể đã nói, “Ồ, hãy nhìn xem, mọi người đang chạm vào Ngài. Họ sẽ nghĩ thế này, ‘Ngài có vấn đề về tâm thần.’ Thấy không?Ồ, mọi người đang cố gắng chạm vào Ngài, thưa Thầy.”

163 Ngài phán, “Nhưng Ta nhận biết rằng Ta đã trở nên yếu đi. Quyền phép,” đó là sức mạnh, “đã ra khỏi Ta.”

164 Một người phụ nữ nhỏ bé đó bấy giờ đã mang lấy sức mạnh từ Ngài. Ngài nhìn quanh khán giả và Ngài đã tìm thấy bà ở đâu, và Ngài đã nói cho bà biết bệnh của bà và những gì đã xảy ra. Kinh Thánh nói rằng, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm bây giờ có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Đúng thế không? Bây giờ nếu anh chị em có cùng đức tin vào Chúa Jêsus giống như vậy, thì điều ấy sẽ xảy ra cho anh chị em.

165 Bây giờ hãy thật cung kính. Hãy cầu nguyện. Đừng nghi ngờ. Hãy tin hết lòng rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và Ngài sẽ ban cho anh chị em những ơn phước này.

166 Giờ này, Cha ôi, xin để cho Đức Thánh Linh vĩ đại của Ngài bày tỏ cho chúng con Lời được xác nhận trong xác thịt, xác thịt của họ và xác thịt của con. Và xin cho Lời và lời hứa của Phúc âm tối nay, đã được rao giảng, được thông giải bởi chính Đức Thánh Linh lớn, vì Ngài đã hứa Ngài sẽ ở cùng chúng con. Và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con giao phó chính mình cho Ngài, với Sứ điệp, để Ngài có thể khẳng định Lời bằng những dấu hiệu theo sau, như Ngài đã làm theo Mác 16. A-men.

167 Bây giờ mọi người thật cung kính. Xin đừng di chuyển. Hãy ngồi thật yên, đấy. Bây giờ, hãy nhớ, đôi khi chúng ta đến trong sự xung đột. Bao nhiêu người ở đây là những Cơ-đốc nhân được tái sinh, hãy giơ tay lên cho chúng ta thấy.Ồ, điều đó tốt, thế thì anh chị em biết tôi đang nói về điều gì.

168 Bây giờ, có phải đây, đây là quý bà đó không? Đây là quý bà đầu tiên trong hàng. Được rồi. Bây giờ, quý bà này và tôi, theo như tôi biết, là những người lạ, một bức tranh rất đẹp của Thánh Giăng, chương thứ 4. Chúa Jêsus đã gặp một người đàn bà ở giếng Sa-ma-ri, một điều gì đó toàn cảnh như thế này, lần đầu tiên họ từng gặp trong đời. Và theo như tôi biết, đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Nếu điều đó đúng, chỉ để mọi người thấy rằng điều đó đúng, hãy giơ tay lên. Vậ vậy, đây là chúng ta, lần đầu tiên.

169 Bây giờ nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, bây giờ để nói chuyện với người đàn bà, cách Ngài đã làm với người đàn bà bên giếng, sẽ tìm thấy điều gì đó mà bà đã làm, hoặc điều gì đó không ổn với bà ấy, hoặc điều gì đó về...điều gì đó mà tôi không biết gì về, và sẽ tiết lộ nó cho bà. Mà, tôi chưa bao giờ nhìn thấy bà ấy, tôi chỉ là...lần đầu tiên tôi đến thành phố này. Và tôi chỉ ở đây, bà ấy là một người lạ. Vậ thì điều đó có làm cho Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi chẳng? Điều đó có làm cho Lời trở thành người phân biệt những ý tưởng trong lòng không? Thấy không? Thấy không? Nó sẽ làm cho Ngài giống như ngày hôm qua...

170 Và đây là đôi tay của tôi, và quyển Kinh Thánh của tôi, tôi chưa bao giờ nhìn thấy người đàn bà ấy trong đời. Đức Chúa Trời biết điều đó. Bà ấy chỉ là một phụ nữ đang đứng đó. Tôi—tôi không biết gì về bà ấy hơn là người lạ nhất có mặt ở đây, với bà ấy. Điều đó đúng, và bà biết điều đó.

171 Tôi không biết bà ấy; nhưng Ngài biết. Và Ngài là Lời, và Lời bày tỏ sự bí mật của lòng, nói cho biết những sự việc, những điều sai trái, nói với bà điều gì đó. Nếu bà đã làm điều gì sai trái, không xưng nhận dưới Huyết, Ngài sẽ nói với bà về điều đó. Nếu bà ấy là tín đồ giả mạo, Ngài sẽ nói với bà ấy về điều đó. Nếu bà ấy là một người tin, Ngài sẽ nói với bà ấy về điều đó. Nếu có điều gì không ổn về thể chất, nói với bà ấy về điều đó. Nếu bà là điều gì đó vì điều gì khác, Ngài sẽ bảo cho bà ấy về điều đó. Ngài có thể làm tất cả điều đó, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài biết mọi sự. Tôi không biết; bà ấy không biết tôi và tôi không biết bà

ấy. Bây giờ nếu Ngài bày tỏ điều đó theo cách đó, anh em biết đó vẫn là Lời, Hê-bơ-rơ 4:12, “Lời Đức Chúa Trời bày tỏ những bí mật trong lòng, biết rõ tình trạng.”

172 Bây giờ nếu Đức Chúa Trời sẽ—sẽ bày tỏ điều này cho chúng ta tối nay, thưa chị, khi chị và tôi đứng đây với nhau, thì chị sẽ—chị sẽ biết đó không thể là tôi. Đó sẽ phải là Ngài. Bây giờ tôi chỉ muốn nói chuyện với chị một phút, bởi vì nói chuyện bằng Lời như thế này, ồ, tôi đang giảng, chị thấy đấy, và rồi tôi trở lại. Tôi chỉ đang nói với chị giống như Ngài đã nói với người đàn bà bên giếng, thực hiện một cuộc trò chuyện với bà cho đến khi Ngài nhận ra nan đề của bà là gì. Bây giờ nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho tôi biết nan đề của chị là gì, ồ, chị sẽ biết đó là sự thật hay không.

173 Và tất cả các bạn sẽ tin chứ? Có ai ở ngoài đó biết người phụ nữ đó không? Hãy giơ tay lên nếu có người nào...Ồ, vâng, nhiều người biết chị ấy. Vâng. Được rồi.

174 Bây giờ xin Chúa Jêsus ban cho điều này, đấy. Đó sẽ không chỉ là Lời được rao giảng, nó sẽ là Lời đã trở nên xác thịt, nói ra, bày tỏ. Bây giờ Kinh Thánh không nói rằng chị sẽ đứng ở đây, và điều gì không ổn với chị, và tất cả về điều đó, và chị ở đây để làm gì, hay chị đã làm gì. Nó không nói điều đó. Nhưng Lời thật sự giảng xuống, điều đó xác nhận người nói, đấy, đó là Lời của Đức Chúa Trời. Thế thì Sứ điệp là đúng, thế thì Đức Chúa Trời đang xác nhận Sứ điệp là Lẽ thật. Phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và Phúc âm trọn vẹn phải là Lẽ thật thế thì, nếu nó được xác nhận là đúng.

175 Một điều, chị rất lo lắng, thực sự lo lắng. Chị đang buồn bã về điều gì đó. Đúng vậy. Chị đang lo lắng. Chị đã có điều này trong một thời gian. Và sự việc nó là, đó là tình trạng trên chân tay của chị. Nó ở trên chi phải của chị. Chị sợ đó là bệnh ung thư. Nó đang quấy rầy chị luôn. Phía bên phải đó hoàn toàn bị trật khớp. Chị bị bệnh dạ dày hành hạ, làm cho chị đau. Nếu điều đó đúng, hãy giơ tay lên. Đừng sợ, cứ tin và Ngài sẽ làm cho chị khỏe mạnh. Chị có tin điều đó không? [Chị ấy nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi, hãy cảm ơn Đức Chúa Trời vì điều đó, và được khỏe mạnh. Xin Chúa ban phước cho chị. Tôi chỉ muốn đặt tay trên chị.

176 Chị tin Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không?

177 Bây giờ ở đây là một bức tranh lần nữa, một người đàn ông da trắng, phụ nữ da màu. Chúa Jêsus một người Do Thái, bà ấy một người Sa-ma-ri; đây, Ngài đã cho họ biết không có sự khác biệt trong nhân loại. Đức Chúa Trời đã chết cho tất cả chúng ta. Đúng vậy. Ngài là...“Đức Chúa Trời đã tạo nên một dòng máu, tất cả các dân tộc.” Chúng ta được nuôi lớn lên trong đất nước, đang thay đổi màu da của chúng ta, không có gì liên quan với những gì bên trong chúng ta. Vâng, đúng vậy.

178 Bây giờ chị là một Cơ-đốc nhân. Tôi có thể nhanh chóng cảm thấy cảm giác được chào đón, rằng chị là một Cơ-đốc nhân. Đó là linh của chị. Điều đó sẽ giống như Ngài đã phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên, trong người không có một chút gì dối trá.”

179 Bây giờ, tôi thấy chị bị đau rất nặng. Một cuộc xét nghiệm chứng minh rằng chị bị ung thư. Đúng thế. Và bệnh ung thư đó, chị có tin rằng Ngài có thể nói cho tôi biết nó ở đâu không? Theo thông tin được biểu hiện, bệnh ung thư đó ở trong ruột kết. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Bây giờ chị biết rằng Điều gì đó đang đứng ở đây mà biết chị. Chị có tin rằng Ngài sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Nếu đức tin của chị có thể kéo Ngài đến đó, hãy chạm vào áo Ngài và bày tỏ điều giống như Ngài đã làm lúc đó, thì hãy đi tin Ngài và chị sẽ hiểu được điều đó, và sẽ khỏe mạnh. Nếu chị tin điều đó, cứ tin, chỉ đơn giản thế thôi, chị ơi, cứ tin. Đừng nghi ngờ.

180 Tôi cho rằng chúng ta, cũng là những người xa lạ với nhau? Chúng ta không biết nhau. Đức Chúa Trời biết cả hai chúng ta. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời có thể bày tỏ cho tôi bệnh của chị không? Chị có tin rằng Ngài có thể bày tỏ cho tôi rắc rối của bất cứ ai ngoài đó không? Chị tin điều đó không?

181 Bao nhiêu người ở ngoài đó tin điều đó?

182 Các bạn nghĩ gì về điều đó? Chị có tin hết lòng không? Thế thì những viên sỏi mật của chị sẽ không làm phiền chị nữa. Tôi—tôi cảm thấy nó đang đến, tôi “đang đọc tâm trí của mọi người,” tôi chỉ muốn chị thấy tôi đã không làm điều đó.

183 Được rồi, chị tin tôi là tôi tớ của Ngài chứ? [Chị nói, “Tôi tin.”—Bt.] Bằng cả tấm lòng? [“Bằng cả tấm lòng.”] Cảm ơn. Chị là Cơ-đốc nhân. [“Đúng vậy.”] Vâng, chị là, và không phải là một người tin nhất thời; một Cơ-đốc nhân thực sự, và chị được sanh lại. Được rồi. Chị có tin rằng—rằng tôi, là anh em của chị, không biết gì về chị; nhưng Cha Thiên Thượng của chúng ta, Đấng biết cả hai chúng ta, có thể bày tỏ cho tôi biết nan đề của chị là gì không? [“Tôi tin.”]

184 Tôi thấy rằng chị đã có nhiều điều đó. Chị đã trải qua một ca phẫu thuật, và ca phẫu thuật là vì bệnh ung thư. Chị đã cắt bỏ một bên ngực, đúng thế, và chị vẫn còn bận tâm với nó. Chị tin mình sẽ khỏe mạnh từ giờ trở đi không? Hãy đi ngang qua đây, tin bằng cả tấm lòng. Và xin Chúa ban phước cho chị, xin Chúa là Đức Chúa Trời chữa lành chị. Có thể...

185 Hãy có đức tin. Đừng nghi ngờ. Cứ tin hết lòng rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

186 Bây giờ bà tin chứ, thưa bà? Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Tôi không biết bà. Bà không biết tôi. Chúng ta hoàn toàn là những người xa lạ. Nhưng Cha Thiên thượng sẽ bày tỏ cho tôi điều gì đó sai trật, điều gì đó mà bà đã làm, điều gì đó mà bà không nên làm, hoặc nên làm và không làm, bất kể nó là gì, bất kể nó có thể là gì, bà sẽ tin rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bà biết nó sẽ phải là Ngài sẽ làm điều đó. Đúng thế không?

187 Bà đang bối rối với một—một—một khối u, và khối u đó ở trên đầu. Bà sợ hãi. Đúng thế. Bà tin rằng nó sẽ biến mất bây giờ, rằng Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho bà khỏe mạnh không? Như bà đã tin điều đó, nó cũng sẽ xảy ra với bà. Hãy đi tin. A-men. Xin Chúa ban phước cho bà. Cứ trên đường đi, hãy tin. Đừng—đừng nghi ngờ. Cứ tin hết lòng.

Hãy có đức tin. Đừng nghi ngờ. Cứ tin hết lòng.

188 Dạ dày của chị đã làm phiền chị. Bệnh dạ dày. Muốn đi ăn không? Hãy tin. Chính là điều đó.

189 Chị thế nào? Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Tôi không biết chị, chị không biết tôi. Nhưng có Người nào đó ở đây,

không thấy được, nhưng che giấu ở giữa chúng ta, điều đó biết bệnh của chị là gì. Tôi thấy chị đang cố gắng...Vâng, đó là bệnh viêm khớp. Chị tin Ngài sẽ làm cho chị khỏe mạnh về điều đó không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Hãy đi, tin điều đó, và chị sẽ không bao giờ bị què quặt với nó nếu chị chỉ tin điều đó.

¹⁹⁰ Chị có nhiều điều làm phiền chị. Một bệnh phụ nữ, trong một thời gian dài; thì, điều khác nữa, điều chính yếu của—của chị mà chị quan tâm là được chữa lành, cũng là bệnh viêm khớp. Chị tin rằng Ngài sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Hãy đi, tin điều đó. Đó chỉ là tất cả, chỉ cần có đức tin và không nghi ngờ.

¹⁹¹ Tôi là người lạ đối với chị. Tôi chưa bao giờ gặp chị trong đời. Có một người phụ nữ khác tiếp tục xuất hiện. Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho tôi điều gì đó về chị...Vâng, vâng, đó là một khối u; đối mặt với một ca phẫu thuật. Người phụ nữ trẻ đó đang nằm trên chiếc ghế đó đang đối mặt với điều tương tự, là một khối u. Chị tin bằng cả tấm lòng không? Chị tin chứ? Đức Chúa Trời sẽ làm cho cả hai chị đều khỏe mạnh nếu chị tin điều đó. Đặt tay lên chị ấy. Chính là điều đó. Trong Danh Chúa Jêsus, trong Danh Chúa Jêsus, xin cho chị được chữa lành, chị ơi.

¹⁹² Đấy, các bạn, tôi không thể giải thích điều đó, thưa các bạn, đừng hỏi tôi. Áp lực, quyền lực, một...Cái bấu là gì? Đó là một khối u. Khối u là gì? Sự nhân lên của các tế bào. Bạn là gì? Sự nhân lên của tế bào. Khối u là gì? Trong Kinh Thánh, nó được gọi là ma quỷ, kẻ hành hạ; thấy anh ta la hét để được giúp đỡ, và điều đó đã đáp lại. Đấy, hai người thật giống nhau, và đó là—đó là những gì đã làm. Được rồi.

¹⁹³ Hãy đến, thưa bà. Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Bà đã có một tình trạng căng thẳng trong một thời gian dài, mà đã khiến bà bị bệnh dạ dày, bệnh dạ dày, loét dạ dày tá tràng, chua trong dạ dày của bà, và dễ bị ảnh hưởng tới răng, và vân vân. Bà tin rằng Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho bà khỏe mạnh bây giờ không? [Chị ấy nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi, hãy đi ăn bữa tối của chị. Hãy tin hết lòng, Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho chị khỏe mạnh. Cứ tin điều đó bây giờ.

¹⁹⁴ Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Đức Chúa Trời sống ở đâu trong một con người? Trong lòng. Đó là nơi nan đề của chị,

nó nằm ở trong tim chị, không phải vì sự thiếu vắng Đức Chúa Trời. Nhưng bằng cách buông ra đức tin của mình, để chữa lành bệnh tim đó, và chị sẽ khỏe mạnh. Hãy đi, tin, tin hết lòng. Bây giờ, đừng nghi ngờ. Hãy đi, tin.

195 “Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Bao nhiêu người tin hết lòng? Bạn có tin rằng Đức Chúa Trời ở đây để làm cho bạn khỏe mạnh không? Bạn có...? Lời trở nên xác thịt không? Đó là gì? Bây giờ, cho dù tôi tin thế nào đi nữa, anh chị em cũng phải tin. Đấy, người đàn bà đó đã chạm vào áo Ngài, đã tin.

196 Đây là một người đàn ông đang ngồi ở đây đang nhìn tôi. Bị thoát vị và trĩ. Anh có tin Đức Chúa Trời sẽ làm cho anh khỏe mạnh không? Nếu anh tin điều đó, anh có thể có những gì anh đã cầu xin.

197 Còn ai khác ở đây tin rằng Đức Chúa Trời chữa lành người đau ốm và bệnh tật không? Anh chị em tin rằng Lời, tối nay, biết bí mật của lòng không? Anh chị em tin điều đó không? Được rồi. Bây giờ đã là chúng ta thật sự trở so với những gì chúng ta đã có.

198 Làm thế nào anh chị em sẽ tin điều này? Bây giờ anh chị em biết rằng lời Kinh Thánh được làm cho rõ ràng, đừng để bức màn xác thịt bây giờ làm phiền anh chị em, đấy. Hãy nhớ, đó là Lời được hứa của ngày hôm nay. Bao nhiêu người hiểu điều đó? Lời được hứa. Tôi không biết anh chị em đã thấy bao nhiêu sự giả mạo. Nhưng, vì vậy hãy giúp tôi, Chúa Jêsus Christ đã hứa điều này, và điều này là thật. Đấy, điều đó, điều đó đúng.

199 Bây giờ Ngài cũng phán, những lời cuối cùng Ngài đã phán trước khi Ngài lìa khỏi trái đất, lên Trời, phán, “Hãy đi khắp thế gian,” Mác 16, “giảng Phúc âm. Ai tin và chịu phép báp-têm sẽ được cứu; kẻ không tin sẽ bị đoán phạt. Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này?” Bạn đã từng đọc nó chưa? Sự ủy thác cuối cùng là gì? “Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Bao nhiêu người biết điều đó là đúng?

200 Bây giờ mỗi người trong các bạn, cách đây vài phút, đã giơ tay lên rằng mình là một người tin. Bây giờ các bạn sẽ đặt tay lên nhau ở đó chứ? Chúng ta sẽ phải tiếp tục; anh em biết Ngài ở đây, tại sao không đặt tay lên nhau và cầu nguyện cho người

đó đang ngồi bên cạnh bạn, nếu bạn là một tín đồ. Bây giờ, Ngài phán! Bây giờ, không, không chỉ tôi; chính là anh chị em, mỗi người trong anh chị em. Bây giờ anh chị em tin điều đó không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

²⁰¹ Bây giờ, nhìn xem, anh chị em đừng cầu nguyện cho chính mình, bởi vì người mà họ đặt tay trên anh chị em đang cầu nguyện cho anh chị em. Đấy, anh chị em cầu nguyện cho họ, và tôi sẽ cầu nguyện cho tất cả anh chị em. Và nếu anh chị em chỉ tin điều đó, với một sự đồng ý, đây sẽ là một trong những lần vĩ đại nhất mà anh chị em từng thấy.

²⁰² Sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ, mà phải chiếu sáng hội thánh, để biết rằng trong những ngày sau rốt này nơi mà các tín điều và các giáo phái và các chủ nghĩa và mọi thứ đã có—có Lời tất cả bị bóp nghẹt, và Chúa Jêsus là Lời ở bên ngoài hội thánh, và anh em thấy Ngài trở lại ngay giữa dân sự và xác nhận chính Ngài như Ngài đã hứa, “trong những ngày sau rốt khi Con Người được bày tỏ.” Ngài đã được bày tỏ trong phép báp-têm; Ngài đã được bày tỏ trong sự chữa lành Thiêng liêng; ở đây Ngài ở trong thuộc tính cuối cùng của Ngài. Hãy nhớ, đó là điều cuối cùng mà Áp-ra-ham đã nhìn thấy trước khi ngọn lửa giáng xuống và phán xét thế giới dân Ngoại, và trước khi con trai lời hứa xuất hiện, Y-sác. Đây là điều cuối cùng mà giáo hội Cơ-đốc sẽ thấy, trong dấu hiệu phép lạ, cho đến khi Chúa Jêsus Christ hiện ra. Nếu Đức Chúa Trời ban ơn cho tôi trước anh em, hãy tin tôi trong Danh Chúa, không có điều gì khác để lại trong Kinh Thánh để được thực hiện ngoài việc mang dấu hiệu của con thú; và anh chị em có Ấn của Đức Chúa Trời.

²⁰³ Hãy cầu nguyện cho người đang nằm đó, đang ngồi bên cạnh anh chị em. Hãy đặt tay lên họ. Tôi—tôi đang tìm kiếm những người tàn tật; Tôi không thấy gì cả. Nhưng cái củi đó, tôi tin, đã được rồi, ồ...Được rồi, hãy đặt tay lên nhau và cầu nguyện.

²⁰⁴ Lạy Chúa Jêsus kính yêu, Con vĩ đại thánh khiết của Đức Chúa Trời hằng sống, Đáng ở đây tối nay trong hình thức của Đức Thánh Linh, đã thay đổi hình dạng của Ngài và giáng xuống và bày tỏ Lời Ngài ngay trong xác thịt con người; đàn ông, đàn

bà, thuộc mọi tầng lớp xã hội, tỏ cho thấy rằng Ngài vẫn sống. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

²⁰⁵ Lạy Chúa Jêsus, chúng con ở đây trong thành phố Topeka vĩ đại này, chúng con đang nhóm lại ở đây với con cái của Ngài. Và chúng con cầu nguyện, rằng như Ngài đã được xác nhận ở giữa chúng con, để bây giờ Ngài sẽ xác nhận Lời Ngài, sự ủy thác cuối cùng, nói rằng, “Họ sẽ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Và dân sự, những người xưng tội, và được tái sinh bởi Thánh Linh, bây giờ đang đặt tay lên nhau, để xác nhận chính họ với nhau, với sự ủy thác của Ngài và Lời Ngài.

²⁰⁶ Bây giờ, hỡi Sa-tan, ngươi không thể giữ những người đau ốm này lâu hơn nữa. Họ là thần dân của Lời Đức Chúa Trời. Hãy ra khỏi họ, sự đau ốm trong thân thể họ. Sự hành hạ họ không còn nữa. Hãy để họ đi tự do, từ tối nay. Chúng ta, như những đậy tở của Đức Chúa Trời, đã được xác nhận để chứng thực Lời, ngươi hãy nghe theo trong Danh Đức Chúa Trời hằng sống, Chúa Cứu Thế Jêsus là Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta, hãy ra khỏi những người đau ốm này, và để họ đi, vì Nước Đức Chúa Trời, và điều răn được ban cho chúng ta bởi Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời. A-men.

²⁰⁷ Tất cả những ai tin và chấp nhận sự chữa lành của Ngài, không một chút nghi ngờ nào, ở đây bên trong bức màn của Vinh quang Shekinah, để thấy Lời đã hứa mà chúng ta sẽ đi vào trong tuần này, thấy Nó được bày tỏ ngay tại đây trước chúng ta, chúng ta hãy đứng lên và nói, “Bây giờ tôi chấp nhận sự chữa lành của tôi. Tôi tin rằng Chúa Jêsus Christ bây giờ chữa lành tôi. Với cả tấm lòng, tôi tin điều đó. Tôi chấp nhận nó, trong Danh Chúa Jêsus Christ.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Hãy giơ tay lên nào. Và mỗi người trong anh chị em, theo cách riêng của mình, dâng lời cảm tạ Ngài vì sự chữa lành của anh chị em. A-men.

64-0617 Đấng Christ Được Xác Nhận Của Mọi Thời Đại
Thính Phòng Municipal
Topeka, Kansas Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org